



શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ

卐 卐 卐

પુસ્તક ૪૫ મું.

સંવત ૨૦૦૪.

આત્મ
સં. ૫૨

અંક ૬ બ્રા

વૈત્ર : મે



વાર્ષિક લવાજમ રૂ. ૩-૦-૦ પોસ્ટેજ સહિત.

પ્રકાશક:-

શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા,
ભાવનગર.

અ નુ ડ મ ણિ કા.

૧ શ્રી મહાવીરસ્વામી સ્તવન ...	...	...	(મુનિરાજશ્રી લક્ષ્મીસાગરજી મહારાજ)	૧૬૧
૨ દ્વાદશાર નયયક મહાશાસ્ત્ર ...	...	...	(મુનિરાજશ્રી જમ્ભૂવિજયજી મહારાજ)	૧૬૨
૩ 'વિચાર શ્રેણી' ...	...	...	(આચાર્યશ્રી વિજયકરતુસરજી મહારાજ)	૧૬૯
૪ શ્રીપાલ અને કુંડલપુરનગર ...	...	...	(મુનિરાજશ્રી ભુવનવિજયજી મહારાજ)	૧૭૨
૫ પરમ કલ્યાણકારી મંગલમૂર્તિ પરમાત્માશ્રી મહાવીરદેવ (મુનિરાજશ્રી ન્યાયવિજયજી (ત્રિપુરી)	...	...		૧૭૩
૬ ન્યાય રત્નાવલી ...	...	...	(મુનિરાજશ્રી ધુરંધરવિજયજી)	૧૭૬
૭ યોગમીમાંસા ...	...	...	(સ. મુ. પુણ્યાવિજયજી (સર્વજ્ઞપાક્ષિક)	૧૭૭
૮ શ્રી મહાવીર પ્રભુનું સ્તવન ...	...	...	(સંગ્રાહક. ડૉ. વલ્લભદાસ નેણસીદાસ મોરખી)	૧૭૯
૯ શુદ્ધિ પત્રક ...	...	...	...	૧૮૦

આ માસમાં નવા થયેલા માનવંતા લાઇફ મેમ્બરો.

૧. શાહ પ્રાણલાલ કરતુડચંદ	(૧) લાઇફ મેમ્બર	સાડંયા
૨. શાહ હીરાચંદ ઝવેરચંદ	(૧) „	ખેંગલોરસીટી
૩. શાહ નવિનચંદ્ર ત્રિભુવનદાસ	(૧) „	અગાસ
૪. શ્રી ઓસવાલ જૈન યુવક મંડળ એન્ડ લાયબ્રેરી	(૧) „	જામનગર
૫. શ્રીમતી સુશિલાબહેન બાબુભાઈ પાલખીવાળા	(૧) „	અમદાવાદ
૬. શ્રીયુત્ પ્રસન્નમુખભાઈ સુરચંદ્રભાઈ યદામી Bar at-Low	(૧) „	મુખબ
૭. શાહ સજ્જનલાલ મોહનલાલ	(૧) „	„

બીજા વર્ગમાંથી પ્રથમ વર્ગમાં આ માસમાં વધારે થયેલા માનવંતા લાઇફ મેમ્બરો.

૧ શાહ નાનચંદ ફૂલચંદ	૬ જૂનાગઢ આત્માનંદ જૈન	૧૨ શેઠ હિરાલાલ જૂઠાભાઈ
૨ શેઠ પોપટલાલ ધારસીભાઈ	લાયબ્રેરી	૧૩ શાહ ખોડીદાસ હેમચંદ
૩ શ્રી અમરેલી વૃદ્ધિવિજ્યામૃત જૈન પુસ્તકાલય	૭ સંઘાણી કાલીદાસ નેસચંદભાઈ	૧૪ ફેડોઆર્ટ મગનલાલ હરજીવન-
૪ બાબુ ધરમચંદ નાગરદાસ ઝવેરી	૮ શ્રી બાબુભાઈ મણિભાઈ દાસ	
૫ ભાણંદ જૈન બોધ શુદ્ધિ પ્રચા-રક સભા હા. શેઠ કુમારપાળ સુખલાલભાઈ	૯ સુતરીયા સાકરચંદ બાલાભાઈ	૧૫ દલાલ અમરચંદ કાનજીભાઈ
	૧૦ મહેતા કપુરચંદ હેમચંદ	૧૬ પારેખ જગનલાલ જીવજીભાઈ
	૧૧ સુરત વડાયોટા સવેગી ઉપા-શ્રય જ્ઞાનભંડાર હા. ઝવેરી મેહનલાલ મગનલાલ	૧૭ રેટ ઇન્જ. સા. L. C. E.
		૧૮ શાહ કાંતિલાલ મોહનલાલ

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

... પ્રકાશક:—શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા-ભાવનગર ...

વીર સં. ૨૪૭૪.

ચૈત્ર.

પુસ્તક ૪૫ મું.

વિક્રમ સં. ૨૦૦૪.

:: તા. ૧ લી મે ૧૯૪૮ ::

અંક ૯ મો

(પાનસર તીર્થ)

શ્રી મહાવીર-સ્તવન.



(રાગ-કાલી કમલીવાલે તુમપે લાખો પ્રણામ)

મહાવીર તારણહાર, પ્રભુજી લાખો પ્રણામ. (૨) ટેક
આત્મધ્યાનની મસ્તિ જગાવી, અહિંસા કેરી ધૂન મચાવી,
મહાવીર તારણહાર, પ્રભુજી લાખો પ્રણામ ॥ ૧ ॥
સાગર જેવી સમતા ધારી, મેરુ જેવી અવિચલ ચારી,
ક્ષમા તણા ભંડાર, પ્રભુજી લાખો પ્રણામ ॥ ૨ ॥
ક્રોધ માયાને દૂર હઠાવી, મોહરાયને જડથી કાઢી,
થયા પ્રભુ વીતરાગ, પ્રભુજી લાખો પ્રણામ ॥ ૩ ॥
વિશ્વ ઋણી છે વીર તમારું, તીર્થ પાનસર લાગે ખ્યારું,
શિવસુખના દાતાર, પ્રભુજી લાખો પ્રણામ ॥ ૪ ॥
અજિત-લક્ષ્મીની અરજ સ્વીકારો, ભવજળ સાગર પાર ઉતારો,
ધન્ય વીર અવતાર, પ્રભુજી લાખો પ્રણામ ॥ ૫ ॥

રચયિતા - મુનિરાજ શ્રી લક્ષ્મીસાગરજી મહારાજ.

॥ जयन्तु जिनेन्द्राः ॥

તાર્કિકશિરોમણિ વાદિપ્રભાવક આચાર્યપ્રવર શ્રી મહાવાદિ ક્ષમાશ્રમણકૃત

દ્વાદશારનયચક્ર મહાશાસ્ત્ર

લેખક:—મુનિરાજ શ્રી જમ્બૂવિજયજી મહારાજ.

જૈનપરંપરામાં ‘નયચક્ર’ નામ ધરાવતા બે ગ્રંથો છે. એકની રચના શ્વેતાંબર સંપ્રદાયમાં થયેલા આચાર્ય શ્રી મહાવાદિ ક્ષમાશ્રમણે કરેલી છે, બીજાને બીજાની રચના દિગંબર સંપ્રદાયમાં થયેલા દેવસેનાચાર્યે કરેલી છે. અહીં જે વિષે લખવામાં આવે છે તે આ. શ્રી મહાવાદિ ક્ષમાશ્રમણકૃત નયચક્ર છે.

“અનુ મહાવાદિનં તાર્કિકા:” [સિદ્ધદેમવૃહદ્વૃત્તિ ૨ । ૨ । ૩૧]—“બીજા તાર્કિકો મહાવાદી કરતાં ઉતરતા છે” આવા ગૌરવવાંતા શબ્દોથી કલિકાલસર્વજ્ઞ શ્રી હેમચંદ્રાચાર્યે જેમને શ્રેષ્ઠ તાર્કિક તરીકે વર્ણવ્યા છે, અને જેમનું જૈનપરંપરામાં ‘વાદિપ્રભાવક’ તરીકે અતિ પ્રસિદ્ધ નામ છે તે મહા તાર્કિક આ. શ્રી મહાવાદિ ક્ષમાશ્રમણે આજથી લગભગ ૧૫૦૦ વર્ષ પૂર્વે ‘નયચક્ર’ નામના અતિ ગંભીર અને અતિ ગહન એક વિસ્તૃત દાર્શનિક ગ્રંથની રચના કરી છે. આ ગ્રંથનું જૈનપરંપરામાં અસાધારણ સ્થાન છે, એટલું જ નહિ પણ સમગ્ર ભારતીય દાર્શનિક સાહિત્યમાં પણ તેનું સ્થાન અદ્વિતીય ગણી શકાય તેમ છે.

જો કે આ ગ્રંથ તરફ જૈન વિદ્વાનોનું ધ્યાન પહેલેથી ખેંચાયેલું છે જ, તો પણ કેટલાંક કારણોથી આ ગ્રંથ હજી સુધી અપ્રસિદ્ધ અવસ્થામાં જ છે. હમણાં હમણાં એના સંશોધનની દિશામાં પ્રયત્નો શરૂ થઈ ચૂક્યા છે, એ આનંદની વાત છે. આ ગ્રંથની હસ્તલિખિત પ્રતિઓ ભિન્ન ભિન્ન જૈન ગ્રંથસંગ્રહોમાં-ખાસ કરીને ગુજરાતના ગ્રંથસંગ્રહોમાં-મળી આવે છે.

એમ લાગે છે કે-આજથી ત્રણસો વર્ષ પૂર્વે તો આ ગ્રંથ લગભગ દુપ્રાપ્ય જ હતો. એ જ કારણને લીધે આ વિરલ ગ્રંથની જે કોઈ એક પ્રતિ, સમર્થ શ્રુતધર પુનિતનામધેય વાચકવર શ્રી યશોવિજયજી ઉપાધ્યાયના જોવામાં આવી, તે ઉપરથી તેઓશ્રીએ અતિ ઉત્સાહ અને પરિશ્રમપૂર્વક એક નવીન શુદ્ધ નકલ તૈયાર કરી હતી. આજના આપણા જ્ઞાનભંડારોમાં મળી આવતી આ ગ્રંથની સંખ્યાબંધ પ્રતિઓ સાક્ષાત્ કે પરંપરાએ ઉપાધ્યાયશ્રીએ તૈયાર કરેલી પ્રતિની જ નકલો અથવા પ્રતિકૃતિઓ છે. આ હકીકત કેટલીક પ્રતિઓના આદિ-અંતમાં આવતા ઉલ્લેખોને આધારે સ્પષ્ટ બાણી શકાય છે. પુણ્યનામધેય પૂજ્ય મુનિરાજ શ્રી પુણ્યવિજયજી મહારાજના પ્રયત્નથી કેટલીક પ્રતિઓ હું સંશોધન માટે મેળવી શક્યો છું, તેમાં પાટણ, વિજયપુર તથા કાશીથી આવેલ પ્રતિઓની આદિમાં નીચે મુજબ ઉલ્લેખ છે—

મદ્દારકશ્રી દ્વીરવિજયસૂરીશ્વરશિષ્યમહોપાધ્યાયશ્રી કલ્યાણવિજયગણિશિષ્યપણ્ડિતશ્રી-
લાભવિજયગણિશિષ્યપણ્ડિતશ્રી લીનવિજયસતીર્થપણ્ડિત શ્રી નયવિજયગણિગુરુમ્હો નમઃ ॥

શ્રી દ્વાદશારતયચક્ર : : મહાશાસ્ત્ર.



૧૬૩

પ્રણિધાય પરં રૂપં રાજ્યે શ્રી વિજયદેવસૂરીણામ્ । નયચક્રસ્યાદર્શે પ્રાયો વિરલસ્ય
વિતનોમિ ॥ ૧ ॥ ઐ નમઃ ॥

ટીકા.

“ જયતિ નયચક્રનિર્જિતનિઃશેષવિપક્ષચક્રવિક્રાન્તઃ ।

શ્રી મહાવાદિસૂરિર્જિનવચનનમસ્તલવિવસ્વાન્ ॥ ૧ ॥ ”

આના કરતાં પણ વધારે રસદાયક, અત્યંત ઉપયોગી અને વિસ્તૃત માહિતી વિભાગ
તથા કાશીની પ્રતિના અંતમાં આવતી પુનિતચરણ શ્રી યશોવિજયોપાધ્યાયરચિત પ્રશસ્તિ
ઉપરથી મળે છે, જે આ પ્રમાણે છે.

ગ્રન્થાગ્રમ્ ૧૮૦૦૦ । શ્રીરસ્તુ । પૂર્વે પં. યશોવિજયગણિના શ્રીપત્તને વાચિતમ્ ॥

આદર્શોઽયં રચિતો રાજ્યે શ્રી વિજયદેવસૂરીણામ્ ।

સમ્ભૂય ચૈરમીષામભિધાનાનિ પ્રકટયામિ ॥ ૧ ॥

વિબુધાઃ શ્રીનયવિજયા ગુરવો જયસોમપણ્ડિતા ગુણિનઃ ।

વિબુધાશ્ચ લાભવિજયા ગણયોઽપિ ચ કીર્તિરત્નાભ્યાઃ ॥ ૨ ॥

તત્ત્વવિજયમુનયોઽપિ ચ પ્રયાસમત્ર સ્મ કુર્વતે લિખને ।

સહ રવિવિજયૈર્વિબુધૈરલિખન્ન ચશોવિજયવિબુધઃ ॥ ૩ ॥

ગ્રન્થપ્રયાસમેનં દૃષ્ટ્વા તુષ્યન્તિ સજ્જના બાદમ્ ।

ગુણમત્સરવ્યવહિતા દુર્જનદૃગ્ ની(ત્વી)ક્ષતે નૈન[મ્] ॥ ૪ ॥

તેભ્યો નમસ્તદીયાન્ સ્તુવે ગુણાંસ્તેષુ મે દૃઢા ભક્તિઃ ।

અનવરતં ચેષ્ટન્તે જિનવચનોદ્ઘાસનાર્થં ચે ॥ ૫ ॥

॥ શ્રેયોઽસ્તુ ॥

સુમહાનપ્યયમુષૈઃ પક્ષેણૈકેન પૂરિતો ગ્રન્થઃ ।

કર્ણાશ્રુતં પટુધિયાં જયતિ ચરિત્રં પવિત્રમિદમ્ ॥ ૬ ॥

ઉપરની પ્રશસ્તિમાં યશોવિજયજી ઉપાધ્યાયે પાટણમાં (ગુજરાત) નયચક્ર વાંચ્યાનો
તથા અંધની પ્રતિલિપિ તૈયાર કરવામાં સહાય કરનાર મુનિઓનાં નામ આદિનો ઉલ્લેખ
કર્યો છે. વિજયદેવસૂરિનો સ્વર્ગવાસ સં. ૧૭૧૩ માં થયો છે. એટલે એમ પણ જણાય છે
કે સં. ૧૭૧૩ પહેલાં જ યશોવિજયજી ઉપાધ્યાયે આ પ્રતિલિપિ તૈયાર કરી હતી. પાટણની



મારી પાસેની પ્રતિમાં અતિમ એ ત્રણ પત્રો ખૂટતાં હોવાથી તેનો લેખનકાલ જાણી શકાતો નથી, પણ વિભાગપુરની પ્રતિ સં. ૧૭૨૪માં લખાયેલી છે.

વાચકવર શ્રી યશોવિજયજી માટે સહજ લાવે જ આપણા મુખમાંથી ‘ધન્યવાદ’ નો ધ્વનિ સરી પડે છે, કે જેમના સ્તુત્ય પ્રયાસથી નયચક્ર અંથ અત્યારે સચવાઈ રહેલો મળી આવે છે. નહિતર નયચક્ર અત્યારે ઉપલબ્ધમાન હોત કે કેમ ? એ વિષે શંકા છે. ઉપાધ્યાયજીએ જેના ઉપરથી પ્રતિલિપિ કરી હશે તે પ્રતિ હજી સુધી મળી આવી નથી, એટલું જ નહિ પણ તેમણે તૈયાર કરેલી પ્રતિલિપિ પણ હજી સુધી અમારા જોવામાં આવી નથી.

અંથનો વિષય.

સામાન્ય રીતે અંથનો વિષય જૈન દર્શનસંમત અનેકાન્તવાદનું પ્રતિપાદન અને એકાન્તવાદી દર્શનોનું નિરાકરણ છે. અંથના નામ ઉપરથી જ સહેજે જાણી શકાય છે કે તેમાં જૈન દર્શનના એક વિશિષ્ટ અંગભૂત નયવાદનું નિરૂપણ હશે. તેમ છતાં આની વિશિષ્ટતા એ છે કે બીજા નયવિષયક સાહિત્યમાં જે ૧ નેગમ, ૨ સંગ્રહ, ૩ વ્યવહાર, ૪ ઋણુસૂત્ર, ૫ શીખદ, ૬ સમભિરૂદ ૭ અને એવંભૂત-આ સાત નયોનું જ નિરૂપણ આવે છે તેના બદલે આમાં જુદા જ પ્રકારના ૧ વિધિ, ૨ વિધિવિધિ: ૩ વિધિવિધિ-નિયમૌ ૪ વિધિ-નિયમ: ૫ વિધિ-નિયમમ્ ૬ વિધિ-નિયમયોર્વિધિ: ૭ વિધિ-નિયમયોર્વિધિ:-નિયમૌ ૮ વિધિ-નિયમયોર્નિયમ: ૯ નિયમ: ૧૦ નિયમવિધિ: ૧૧ નિયમસ્ય વિધિનિયમૌ ૧૨ નિયમસ્ય નિયમ:-આવા જુદા જ નામના બાર નયોનું વર્ણન આવે છે. આ બધા નયોના નામોનો અર્થ તથા તે તે અર્થને અનુસરતા દાર્શનિક વિચારોને અંથકારે તે તે નયનિરૂપણમાં ખૂબ વિસ્તારથી વર્ણવ્યા છે.

નયચક્ર નામની યથાર્થતા.

અંથકારે અંથનું ‘નયચક્ર’ નામ બરાબર અન્વર્થ રાખ્યું છે. ચક્રમાં જેમ આરાઓ હોય છે તેમ આમાં પણ ઉપર જણાવેલ ૧ વિધિ ૨ વિધિવિધિ આદિ બાર નયરૂપી બાર આરાઓ છે. એક એક આરામાં અનુક્રમે એક એક નયનું નિરૂપણ છે. વળી આ આરાઓ વચ્ચે જેમ પોલા ભાગરૂપી અંતર હોય છે તેમ આમાં પણ દરેક અર વચ્ચે અંતર છે. એક આરો સ્વમતનું સ્થાપન કરી રહે ત્યાર પછી બીજો અર તેનું ખંડન શરૂ કરે છે અને તે ખંડન કર્યા પછી જ સ્વમતની સ્થાપના કરે છે. આમાં જે ખંડનાત્મક ભાગ છે તે પ્રત્યેક અર વચ્ચેનું અંતર છે. વળી જેમ ચક્રમાં આરાઓને રહેવા માટે મધ્યમાં નાભિ હોય છે તેમ આમાં પણ અંતે ‘સ્વાદ્રાદનાભિ’ છે. તેમાં એમ પ્રતિપાદન કર્યું છે કે આ બધા નયરૂપી આરાઓ સ્વાદ્રાદરૂપી નાભિમાં પ્રતિષ્ઠિત થઈને રહે તો જ નિરાબાધ છે, નહિતર જેમ ચક્રમાં નાભિ વિના આરાઓ ટકી શકતા નથી તેમ નયો પણ બાધિત થવાથી ટકી શકતા નથી. વળી જેમ ચક્રમાં સૌથી ઉપર અનેક સાંધાઓની બનેલી ગોળ ફરતી ‘નેમિ’ હોય છે તેમ આમાં પણ ત્રણ સંધીઓની બનેલી નેમિ છે. પહેલા નેમિના ખંડમાં ૧ વિધિ-આદિ ઉપર જણાવેલ ચાર નયો આવે છે. બીજા ખંડમાં ૫ વિધિ-



નિયમમ્ આદિ ચાર નયો આવે છે. ત્રીજા ખંડમાં ૧ નિયમઃ—આદિ ચાર નયો આવે છે. આ રીતે અંથનું નયચક્ર નામ ધરાવતર અન્વર્થ નામ છે.

વિધિ આદિ નયોનો અંતર્ભાવ.

જો કે આ ૧ વિધિ આદિ નયોનું નિરૂપણ માત્ર આ એક જ અંથમાં જોવા મળે છે, તેમ છતાં તેનો નૈગમાદિ નયો સાથે કશો સંબંધ જ નથી—એવું નથી. જૈન પ્રવચનમાં મૂલ નય એ છે. ૧ દ્રવ્યાર્થિક અને ૨ પર્યાયાર્થિક. પ્રારંભના ૧ વિધિ આદિ છ નયો દ્રવ્યાર્થિક નયા ભેદ છે અને પાછળના ૭ વિધિ-નિયમયોર્વિધિ-નિયમૌ આદિ ૬ ભેદો પર્યાયાર્થિક નયના ભેદો છે. તે જ પ્રમાણે જે નૈગમાદિ સાત નયો છે તેમાં પણ યથાયોગ્ય રીતે વિધિ આદિ નયોનો અંતર્ભાવ થઈ જાય છે. આ અંતર્ભાવની રીત અંથકારે તે તે નયના અંતે ઉપપત્તિ સાથે આપી છે. એનું સામાન્ય દિગ્દર્શન આ પ્રમાણે છે.

૧ લા નયનો અંતર્ભાવ વ્યવહારમાં થાય છે. બીજા ત્રીજા ચોથા નયનો અંતર્ભાવ સંગ્રહ નયમાં થઈ જાય છે. ૫ મા ૬ કૂનો નૈગમમાં, ૭ માનો ઋણસૂત્રમાં, ૮ મા ૯ માનો શબ્દ નયમાં, ૧૦ માનો સમભિરૂદ નયમાં અને ૧૧ મા તથા ૧૨ મા નયનો એવંભૂત નયમાં અંતર્ભાવ થાય છે.

નામોદ્દેખ.

અંથનો નામોદ્દેખ ‘નયચક્ર’ અથવા ‘દ્વાદશારનયચક્ર’ એ બંને નામોથી આચાર્યો કરે છે. એક સંક્ષિપ્ત નામ છે, બીજું વિસ્તૃત નામ છે. ‘નયચક્ર’ અંથને દ્વાદશાર વિશેષણ ખાસ લગાડવાનું કારણ અંથના અંતે આવતા ભાગમાં આપણને જોવા મળે છે—

અધુના તુ શાસ્ત્રપ્રયોજનમુચ્યતે-સત્સ્વપિ પૂર્વાચાર્યવિરચિતેષુ સન્મતિ-*નયાવતારાદિષુ શાસ્ત્રેષુ અર્હત્પ્રણીતનૈગમાદિપ્રત્યેકશતસંખ્યપ્રમેદાત્મકસત્તશતારનયચક્રાધ્યયનાનુસારિષુ, તસ્મિંશ્ચ આર્ષે સત્તશતાર[નય]ચક્રાધ્યયને ચ સત્યપિ દ્વાદશારનયચક્રોદ્ધરણં.....વિસ્તર-ગ્રન્થમીરૂન્ સંક્ષેપાભિવાચ્છિનઃ શિક્ષકજનનાનુગ્રહીતું ‘કથં નામ અલ્પીયસા કાલેન નય-ચક્રમધીયેરન્ સમ્યગ્દષ્ટયઃ’ इत्यनयानुकम्पया संक्षिप्तग्रन्थं बह्वर्थमिदं नयचक्रशास्त्रं श्रीमच्छवं-तपटमल्लुवादिक्षमाश्रमणेन विहितम्...।

આ જ વાતને ઉત્તરાધ્યયન સૂત્રની પાઠ્ય ટીકામાં ટીકાકાર શ્રી શાંતિસૂરિએ જણાવી છે—

* સંમતિની સાથે નયાવતારનો ઉદ્દેખ કર્યો હોવાથી આ નયાવતાર અંથ પણ સિદ્ધસેનદિવાકર-પ્રણીત હશે—એમ જણાય છે. સિદ્ધસેન દિવાકરનો એક ન્યાયાવતાર નામે પ્રસિદ્ધ ગ્રંથ છે, પરંતુ તેમાં નયની વિચારણા ભાગ્યેજ છે—એમ કહી શકાય. અનવાજેગ છે કે—નયાવતાર નામનો પણ તેમનો કોઈ ગ્રંથ હશે કે જેમાં દિવાકરજીએ વિસ્તારથી નયનું નિરૂપણ કર્યું હશે. દિવાકરજીના ધણા ગ્રંથો હજી નથી મળતા એમ તો બધા જ માને છે.



તથા હિ-પૂર્વવિદ્ધિઃ સકલનયસંગ્રાહીણિ સપ્ત નયશતાનિ વિહિતાનિ, યત્પ્રતિષદ્ધં સપ્તશતારં નયચક્રાધ્યયનમાસીત્ । તત્સંગ્રાહિણઃ પુનઃ દ્વાદશ વિધ્યાદયો યત્પ્રતિપાદકમિ-
દાનીમપિ નયચક્રમાસ્તે ॥ [ઉત્તરાધ્યયનવૃત્તિ. પૃ. ૬૮]*

નયચક્રની રચના શૈલી.

પ્રસ્તુત નયચક્ર અંથમાં મૂલ તો એક કારિકા માત્ર જ, કે જે કારિકા નીચે મુજબ છે—

વિધિ-નિયમમજ્જવૃત્તિવ્યતિરિક્તવાદનર્થકવચોવત્ ।

જૈનાદન્યચ્છાસનમનૃતં ભવતીતિ વૈધર્મ્યમ્ ॥ ૧ ॥

આ કારિકા ઉપર મદ્દલવાદિએ ગદ્યમાં વિસ્તૃત ભાષ્યની રચના કરી છે, જે ભાષ્ય નયચક્ર શાસ્ત્રના નામથી ઓળખાય છે.

મહાદુર્દૈવની વાત છે કે આ મદ્દલવાદિપ્રણીત ભાષ્ય આજે કયાંય મળતું નથી. અત્યારે જે મળે છે તે તો તેના ઉપર સિંહસુરગણિક્ષમાશ્રમણે કરેલી ૧૮૦૦૦ શ્લોકપ્રમાણ અતિવિસ્તૃત ‘નયચક્રવાલ’ નામની ટીકા જ મળે છે. જો કે આ ટીકાની શૈલી એટલી બધી પ્રૌઢ છે કે તેના આધારે મદ્દલવાદિકૃત ભાષ્યનું અવિકલ ઉદ્ધરણ કરવું એ અતિ દુષ્કર છે. તેમ છતાં યે આ વિસ્તૃત ટીકામાં ભાષ્યનાં પ્રતીકો ઠામ ઠામ આવેલાં છે. આ પ્રતીકોના આધારે પણ મદ્દલવાદિના વ્યક્તિત્વ વિષે તથા ભાષ્ય વિષે આપણને ઘણું ઘણું જાણવા મળે છે.

શ્રી મદ્દલવાદિપ્રણીત ભાષ્યની અપ્રાપ્તિનો ઇતિહાસ ઘણો જૂનો હોય તેમ જણાય છે. વિક્રમના ૧૩મા શતક સુધી તો આ અંથની પ્રાપ્તિ હશે જ—એમ નિશ્ચિત પુરાવો મળે છે. વિક્રમ સં. ૧૨૦૭માં ઉત્પાદાદિસિદ્ધિ પ્રકરણની રચના કરનાર શ્રી ચંદ્રસેનાચાર્ય—કે જેઓ કલિ-કાલસર્વજ્ઞ શ્રી હેમચંદ્રસૂરિના શુરુળંધ્રુ પ્રધ્યન્નસૂરિના શિષ્ય હતા—તેમના ઉત્પાદાદિસિદ્ધિપ્રકરણના અંતે જણાવે છે કે—**‘વિધિ-નિયમમજ્જવૃત્તિવ્યતિરિક્તવાદનર્થકવ-
ચોવત્ । જૈનાદન્યચ્છાસનમનૃતં ભવતીતિ વૈધર્મ્યમ્ ॥ ૧ ॥** **‘પત્તકારિકાવિશેષમાવાર્યઃ
સ્વસ્થાનાદવસેયઃ ॥ [પૃ. ૨૨૨]**

અત્યારે તો ઉપલબ્ધ અંથમાં મૂલ કારિકા પણ નથી મળતી. ઉપર જણાવેલ ઉત્પાદા-
દિસિદ્ધિ તથા ઈતર અંથોમાં આવતા ઉદ્ધરણ તપાસતાં જ અમને તે જડી છે. ઉત્પાદાદિ-
સિદ્ધિકાર આ કારિકાનો વિશેષ ભાવાર્થ જાણવા માટે તેનું સ્વસ્થાન જોઈ લેવાની જે
ભલામણ કરે છે તે મદ્દલવાદિપ્રણીત ભાષ્ય હશે—એમ લાગે છે; પરંતુ વિક્રમ સં. ૧૩૩૪ માં
પ્રભાવકચરિત્રની રચના કરનાર પ્રભાચન્દ્ર આચાર્યના કથન ઉપરથી લાગે છે કે—તેમના
સમયમાં નયચક્ર અંથ અપ્રાપ્ય જ હતો. તેનું કારણ જણાવતાં તેઓ લખે છે કે—**‘મદ્દલ-
વાદીએ યુદ્ધાનન્દ** નામના જે યૌદ્ધવાદીનો પરાજય કર્યો હતો તે વાદી મરીને વ્યંતરદેવ

* આ જ વાત મલધારી હેમચંદ્રાચાર્યે પણ અનુયોગદ્વાર વૃત્તિમાં (પ. ૨૬૭) વર્ણવી છે.



થયો છે અને જૂતો મદ્દવાદી સાથેના પૂર્વજન્મના વૈરથી કોઈને એ અંથ વાંચવા દેતો નથી.”*
પ્રમાવકચાર્યકારના કેટલાંક વિધાનો ઉપરથી એમ પણ લાગે છે કે—સિંહસર ગણિ
ક્ષમાશ્રમણકૃત નયચક્રની ટીકા પણ તેમના જોવામાં આવી નહિ હોય.

ત્યારપછી વિક્રમ સં. ૧૪૬૮ કિયારત્નસમુચ્ચયની રચના કરનાર આ. શ્રી. ગુણ-
રત્નસૂરએ યાકિનીમહત્તરાસૂત્ર શ્રી હરિભદ્રસૂરિકૃત પદ્મદર્શનસમુચ્ચયની બૃહદ્વૃત્તમાં
શ્વેતાંબરોના દર્શનિક અંથોની નામાવલિ આપતાં—(પૃ. ૧૦૭) “ શ્વેતામ્બરાણાં સમ્મતિર્ન-
યચક્રવાલઃ સ્યાદ્વાદરત્નાકરઃ..... । ” આ પ્રમાણે નયચક્રવાલ અંથનો ઉલ્લેખ કર્યો
છે. આ ‘ નયચક્રવાલ ’ નામ મદ્દવાદિકૃત અંથનું નામ હોય એ સંભવી શકતું નથી, કેમકે ચક્ર
અને ચક્રવાલનો અર્થ બીલકુલ ભિન્ન છે. વળી તે પ્રમાણે અંથની પ્રસિદ્ધિ ક્યારેય હોય તેવો
ઉલ્લેખ મળતો નથી. ૧૪ મી સદી સુધીના તમામ સાહિત્યમાં નયચક્ર નામનો જ ઉલ્લેખ
જોવામાં આવે છે. એટલે વસ્તુતઃ એમ જણાય છે કે ‘ નયચક્રવાલ ’ એ ટીકાનું જ નામ છે.
જેમ મૂલ અંથનું નામ ‘ પ્રદીપ ’ હોય તો ટીકાનું નામ મૂલ અંથને અનુસરીને ‘ ઉદ્યોત ’
અથવા ‘ કિરણાવલિ ’ એવું રાખવામાં આવે છે તેમ અહિં પણ ‘ નયચક્ર ’ એવા મૂલ
નામને અનુસરીને ટીકાનું ‘ નયચક્રવાલ ’ એવું નામ રાખવામાં આવ્યું હશે. જેમ ચક્રને
ફરતો ગોળ લોહપટ્ટક હોય છે તેમ નયચક્રની નયચક્રવાલ વૃત્તિ હશે. આ વાત બીજા
પ્રમાણથી પણ પુષ્ટ થાય છે. અમારી પાસેની ઘણીખરી હસ્તલિખિત પ્રતિઓના માર્જિનમાં
(હાંસિયામાં) નયચક્રવાલ ટીકા એવો નામોદ્લેખ છે. આથી એમ જણાય છે કે ટીકાનું
નામ ‘ નયચક્રવાલ ’ છે. શ્રી ગુણરત્નસૂરિ પ્રસિદ્ધ નામ ‘ નયચક્રનો ’ નો ઉલ્લેખ ન
કરતાં ‘ નયચક્રવાલ ’ નામનો ઉલ્લેખ કરે છે—એ સૂચવી આપે છે કે તે સમયમાં પણ મૂલ
રહિત ટીકા અંથ જ તેમના જોવામાં આવ્યો હશે.

જો કે નયચક્રની ટીકામાં આવતાં સંધિવાક્યોમાં ‘ નયચક્રવાલટીકા ’ એવો નામોદ્લેખ
નથી. દરેક અરને અંતે ટીકાકારે ‘ નયચક્રટીકા ’ એવો નામોદ્લેખ કર્યો છે. માત્ર નવમા
અરને અંતે—इति नियममङ्गो नवमोऽरः श्रीमल्लवादिप्रणीतनयचक्रस्य टीकायां न्याया-
गमानुसारिण्यां सिंहसूरि(र)गणिवादि क्षमाश्रमणद्वय्यायां समाप्तः ।

આ પ્રમાણે ટીકાના ‘ ન્યાયાગમાનુસારિણી ’ એવા વિશેષણનો ઉલ્લેખ મળે છે. તેમ
છતાંયે નયચક્ર વલત્ત ઇતિ નયચક્રવાલઃ આ પ્રમાણે ઔચિત્યથી ‘ નયચક્રવાલ ’ એવું
નામ તેમને પણ ઇષ્ટ હોય અથવા પાછળથી વાચકોએ જોડ્યું હોય એ બનવાજોગ છે.

* નયચક્રમહાગ્રન્થઃ શિષ્યાણાં પુરતસ્તદા । વ્યાખ્યાતઃ પરવાદીમકુમ્ભમેદનકેસરી ॥ ૬૧ ॥

શ્રીપદ્મચરિતં નામ રામાયણમુદાહરત્ । ચતુર્વિંશતિરેતસ્ય સહસા ગ્રન્થમાનતઃ ॥ ૭૦ ॥

બુદ્ધાનન્દસ્તદા સૂત્વા વિપક્ષવ્યન્તરોઽજનિ । જિનશાસનવિદ્વેષિપ્રાન્તકાલમતેરસૌ ॥ ૭૧ ॥

તેન પ્રાગ્વૈરતસ્તસ્ય ગ્રન્થદ્વયમધિષ્ઠિતમ્ । વિચિતે પુસ્તકસ્થં તત્ વાચિતું સ ન યચ્છતિ ॥ ૭૨ ॥

[પ્રમાવકચરિજ મલ્લવાદિપ્રબન્ધ]



અંથની મહત્તા.

અંથમાં દૃષ્ટિપાત કરતાં જ અતિવિસ્તૃત સૂક્ષ્મ અને અનેક દ્રષ્ટિએ મહત્ત્વની અનેકાનેક ચર્ચાઓ-વિચારણાઓ તેમાં જોવામાં આવે છે. અંથકારની વિશિષ્ટ ખૂબી એ છે કે-દરેક દર્શનના અતિ મહત્ત્વ વિનાના સિદ્ધાંતોની ચર્ચા ન કરતાં તે તે દર્શનનાં જે પ્રાણુભૂત મંતવ્યો હોય તેની જ તેઓ ચર્ચા કરે છે. અને જે ચર્ચાઓ કરે છે તે એટલી બધી સૂક્ષ્મ અને અતિ વિસ્તૃત હોય છે કે આજે તે તે દર્શનના આકરભૂત ગણાતા અંથોમાં પણ આટલી વિસ્તાર અને આટલી સૂક્ષ્મતા જોવામાં આવતાં નથી. પાઠક આમાં અત્યુક્તિ ન માને. તે તે અનેક દાર્શનિક અંથોની તુલનાને અંતે જે મારો અભિપ્રાય બંધાયો છે તે જ મેં ઉપર જણાવ્યો છે. તે તે વિષય ઉપરની આટલી બધી વ્યાપક સૂક્ષ્મ અને વિસ્તૃત ચર્ચા હજી સુધી કયાંય મારા જોવામાં આવી નથી. “અગ્નિહોત્રં જુહુયાત્ સ્વર્ગકામઃ” આ વાક્યનો અર્થ શો હોઈ શકે? એની ચર્ચામાં પ્રસ્તુત નયચક્ર અંથમાં ૧૦૦૦ શ્લોકથી પણ અધિક લાગ રોકવામાં આવ્યો છે. જુદા મીમાંસાદર્શનના આકરભૂત ગણાતા અંથોમાં પણ આના દશમા ભાગનીયે ચર્ચા જોવામાં આવતી નથી. આ જાણીને મારા પરિચિત જુદા મીમાંસક પંડિતો પણ ચકિત થઈ ગયા છે. આ તો માત્ર ઉદાહરણ છે. દરેક વિષયની ચર્ચા આમાં એટલી જ વિસ્તૃત છે. ધર્મકીર્તિ તથા કુમારિલ આદિના પૂર્વકાળની સાંખ્ય-મીમાંસા-વેદાંત-ન્યાય-વૈશેષિક-બૌદ્ધ-શાન્તિદર્શનની અનેક વિચારધારાઓ વિપુલતાથી આ અંથમાં જોવા મળે છે. વિશિષ્ટતા તો એ છે કે-તે તે વિષય ઉપર બહાપોહ કરતાં આચાર્ય મદલવાદી આદિથી લઈ પોતાના સમય સુધીના તે તે દર્શનના પ્રસિદ્ધ અંથકારોએ જે જે કહ્યું હોય તે દરેકની સંપૂર્ણપણે સમાલોચના કરે છે એટલે ઐતિહાસિક દૃષ્ટિએ સંશોધન કરનાર જૈન જૈનેતર તમામ સંશોધકોને માટે આમાં વિપુલ સામગ્રી મળી આવે તેમ છે. ટીકાનું પ્રમાણ ૧૮૦૦૦ શ્લોક પરિમાણ છે. અને મૂલનું ૩૦૦૦ થી ૫૦૦૦ શ્લોકપ્રમાણ હશે એમ જણાય છે. ટીકા અને મૂલના પ્રમાણને સંચલિત કરીને વિચારતાં એમ જણાય છે કે શ્રી વિક્રમનો આઠમી સદી સુધીના દાર્શનિક અંથોમાં સૌથી મોટામાં મોટો અંથ આ હશે.

આ અંથની વિશિષ્ટતા તો અંથનું પ્રકાશન થયા પછી જ વિદ્વાનોના પ્રત્યક્ષ અનુભવમાં આવશે, પરંતુ તે પહેલાં તેમાં આવતા વિશિષ્ટ અંથકાર અને અંથોના ઉલ્લેખ અહીં સંક્ષેપથી આપવામાં આવે તો તે અસ્થાને નહિ ગણાય. (ચાલુ)



XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
 X 'વિચારશ્રેણી' X
 X XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

લેખક-આચાર્ય શ્રી વિજયકસ્તૂરસુરિજી મહારાજ

સમ્યગ્દર્શન જ્ઞાનાદિ મેળવી વીતરાગ અવશુભોની પ્રાપ્તિ થાય તે શુભાનુરાગ કહેવાય જ નહિ.

ભિન્નજાતિનાં બધું જ દૂધ હોતું નથી માટે પરીક્ષા કરી સાચું દૂધ પીશો તો જ પુષ્ટિ મેળવી શકશો.

જે પોતાના આત્માના શુભોનો રાગી નથી તે પ્રભુના શુભોનો રાગી બની શકતો નથી.

છૂટવા નીકળ્યા હો તો છૂટી જાણને પણ ખૂડવાની જાનિતી પાણીમાંથી નીકળી ગારામાં ન ફસાઈ જશો.

સમતા-સમભાવ-શાંતિ-સંતોષ-ક્ષમા-વધ્ય-વિરક્તિ આદિ આત્મ ધર્મરૂપ આત્મિક શુભો. કહેવાય છે, તે સિવાય તો કર્મજન્ય કળાઓને શુભ માની તેનો અનુરાગ કરવાથી આત્મવિકાસ થતો નથી.

શુભોનો સંગ્રહ કરનાર ભય કલેશ તથા શોક સંતાપથી મુક્ત હોય છે.

પાંચે ઇન્દ્રિયોના વિષયોમાં કોઈ વિષયની શાંતિ માટે બીજા ઉપર રાગ કરીને શુભાનુરાગ કહેવો તે અજ્ઞાનતા છે.

જે રાગમાં આસક્તિ હોય તે અપવિત્ર અને જેમાં અનાસક્તિ તે પવિત્ર રાગ કહેવાય છે. અને તેને જ શુભાનુરાગ કહેવામાં આવે છે. તે સિવાય તો આસક્તિગર્ભિત અવશુભાનુરાગ કહેવાય; કારણ કે જ્યાં આસક્તિ હોય છે ત્યાં વિષયોને અવકાશ હોય છે.

જે રાગથી આત્માને અહિતકારી ટોષો-

કોઈ પણ પ્રકારના વિષયને પોષવાના સ્વાર્થ માટે જ સચેતન દેહ અથવા તો અચેતન જડાત્મક વસ્તુઓ ઉપર રોનેહ-રાગ કરવામાં આવે છે; પણ પરમાર્થ માટે આત્મા ઉપર રાગ થઈ શકતો નથી.

પરમાત્મસ્વરૂપ પ્રાપ્ત કરવા પ્રયાસ કરવો તે પરમાત્માનો રાગ કહી શકાય.

તમને જે કાળે જે મળે તે લઈને તેનાથી નિર્વાહ કરી લો પણ સારા-નરસાના વિકલ્પથી મળતું જતું કરીને સારાની આશામાં બેસી રહેશો નહિ. નહિં તો હાથ આવેલું ખોઈ બેસશો અને ધારેલું મળશે નહિ એટલે નિર્વાહની સુરકેલીથી જીવવું ભારે થઈ પડશે.

આજ નહિ તો આવતી કાલે અજવાળાનું અંધારું થવાનું છે માટે આજસ તથા આશાઓને છોડી દઈને અજવાળામાં બેઠાને જે કાંઈ લેવું હોય-છોડવું હોય તે લઈને અને છોડી દઈને તૈયારી કરી રાજો; નહિ તો પછી ખાલી અંધારામાં કાંઈ પણ મૂકી-લઈ નહીં શકો અને ખાલી હાથે ચાલ્યા જશો.

શક્તિ અને સાધન-સંપત્તિના પ્રમાણમાં ઇચ્છાઓને નોતરવી, નહિ તો ઇચ્છાઓ તમને ચારે તરફથી ઘેરી લઈને તમારા જીવનને અશાંતિ અને કલેશમય બનાવશે.

મૂર્ખાઈથી માનેલી બે ઘડીની મોજ માટે



અસત્ય તથા માયાનો આશ્રય લઈને બીજાની મશ્કરી કરવી તે વિષપાન કરવા-કરાવવા જેવું છે, કારણ કે તે પરિણામે ઉભય-લોકમાં મોતને નોતરે છે.

કોઈને દુઃખ દઈને રાજી થવું તે માણસાઈ નથી પણ મૂર્ખાઈ છે તે પોતાની જાત માટે વિચાર કરશે તો જણાશે, આત્માની શુદ્ધ દશા સાચી રીતે જાણ્યા વગર અને અશુદ્ધ કરનાર વસ્તુને સાચી રીતે ઓળખ્યા વગર આત્મા શોધવાનો પ્રયાસ નિષ્ફળ જાય છે.

શુદ્ધાત્માઓના વચનોના સંગ્રહરૂપ શાસ્ત્રોનો અભ્યાસ કર્યા વગર આત્મા સુધારી શકાય નહિ.

સાચું સુખ શાંતિ અને આનંદ-અનુભવ સિવાય ઓળખી શકાય નહિ, માટે જ મેળવી શકાય નહિ.

બીજાના ઉચિત-અનુચિત કાર્યની માત્ર ટીકા કરવાથી સારો લાભ નહિ મળે પણ અનુચિતનો ત્યાગ અને ઉચિતનો આદર કરવાથી ઉત્તમ લાભ મેળવી શકાશે.

કોઈ પણ બાબતમાં કેવળ આંખ કે કાનથી નિર્ણય કરવા કરતાં મનથી અને બુદ્ધિથી નિર્ણય કરવો ઉચિત છે, કારણ કે કેવળ આંખ તથા કાનનો નિર્ણય ખોટો ઠરશે પણ બુદ્ધિ-પૂર્વક મનથી કરેલો નિર્ણય ભાગ્યે જ ફરશે.

સંસારમાં અનેક કાર્યક્ષેત્ર પડ્યાં છે તેમાંથી ઉપયોગી જણાય અને પસંદ પડે તે ક્ષેત્રમાં આત્મા તથા જીવનને હિતકારી વસ્તુના બી વાવવાં શરૂ કરી દો, પણ કાલ્પનિક ઘાટો ઘડ્યા કરશે નહિ.

ધર્મીનો શીખવણીથી જનતામાં બીજાને અપરાધી બનાવવાને બુદ્ધ તથા જીવનનો જેટલો ઉપયોગ કરો છો તેટલો જ ઉપયોગ પોતે નિરપરાધી રહેવામાં કરશે તો સ્વ-પરતું કલ્યાણ કરી શકશે.

તમારા વાણી તથા વિચારની અવગણના કરનાર ઉપર મિથ્યાગિમાનના આવેશથી મહાપુરુષોના વાણી તથા વિચારની અવગણના આજ ચઢાવીને જનતામાં વખોડશે તો પ્રભુ દ્રોહી બનશે.

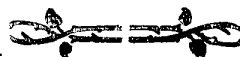
નિઃસ્વાર્થ વૃત્તિથી જગતના કલ્યાણની માત્ર કામના જ રાખશે તોયે સ્વાર્થગર્ભિત કરેલી સેવા કરતાં લાભગણી ચઢિયાટી છે.

તમે પોતાના સ્વાર્થ માટે બીજાના વાણી, વિચાર તથા વર્તન ઉપર જેટલી શ્રદ્ધા અને વિશ્વાસ રાખો છો, તેટલી શ્રદ્ધા અને વિશ્વાસ પરમાર્થ માટે પ્રભુની વાણી, વિચાર તથા વર્તન ઉપર રાખો તો આત્મશ્રેય સાધી શકશો.

બાળદશા-અજ્ઞાનતાને લઈને કોઈ માયાવીના ભરમાવવાથી સોનાને પીત્તલ માની છોડી દો તો તમારી ઈચ્છા પણ સોનાના પાણીનો ઢોળ ચઢાવેલા લોઢાનો આદર કરતાં વિચાર કરજો, નહિ તો પિત્તળ જેટલો પણ લાભ મેળવી શકશો નહિ અને કેવળ નુકસાન મેળવી પાસે હશે તે પણ ખોઈ બેસશે.

અનંતા કાળથી સંસારમાં ગણતરી ગણાવતાં આવ્યા છો છતાં અત્યાર સુધીમાં ગાંઠનું ઘણું ગુમાવ્યું છે, પણ કાંઈ પણ મેળવ્યું નથી, માટે હવે તો સંસારમાં ગણતરી વગરના થવામાં જ સાર છે.

(ચાહુ)



શ્રીપાલ અને કુંડલપુર નગર.

શ્રી સિદ્ધચક્ર ભગવાનના આરાધક શ્રીપાલ કુંવરને જૈન જનતા સારી રીતે પીછાને છે, જેમ પર્યુષણ પર્વમાં કલ્પસૂત્રના વાંચન અને શ્રવણનો મહિમા પ્રસિદ્ધ છે તેમ વર્ષમાં બે વાર ચૈત્ર અને આસો માસની શાશ્વતી ઓળીમાં શ્રીપાલ ચરિત્ર પ્રાકૃત-સંસ્કૃત અને ઉં શ્રી વિનયવિજયજીકૃત રાસ વાંચવાનો અને સાંભળવાનો મહિમા પ્રસિદ્ધ છે.

શ્રીપાલકુંવર ઉજ્જૈનથી નીકળી ભરુચ-ખંદરથી વહાણમાં બેસી ગુજરાત અને કોંકણ મહારાષ્ટ્રના ખંદરે ભિતર્યા અને ઘણા ગામો અને શહેરોમાં ફર્યા, ઘણા આશ્ચર્ય જોયાં. ઘણા ઠેકાણે રાજપુત્રીઓને પરણ્યા. રાજાઓનું બહુમાન મેળવ્યું. શાસ્ત્રોમાં જે જે સ્થળોના નામો આવે છે તે નામો અને સ્થળો એક યા બીજી રીતે ઉપલબ્ધ તો હશે જ પણ ઐતિહાસિક અને ભૌગોલિક જ્ઞાન અને શોધખોળના અભાવે આપણે દરેક સ્થળને જાણી શકતા નથી. જાણવાનો પ્રયત્ન પણ ઓછો જ કર્યો છે, છતાં પ્રયત્ન કરવામાં આવે તો ઘણી સફળતા મળવા સંભવ છે.

સંવત ૨૦૦૩ ની સાલમાં મહારાષ્ટ્ર પ્રદેશમાં વિચરતાં અમારું ચાતુર્માસ કોલ્હાપુરમાં થયું. ત્યાં આસો માસની ઓળીમાં શ્રીપાલ ચરિત્ર વાંચતા મહારાષ્ટ્રના કેટલાંક સ્થળોના નામો આવ્યા. આ વખતે એક શ્રાવક મહાનુભાવે અમારું ધ્યાન ખેંચ્યું કે આ સ્થળોમાં કુંડલ નામનું ગામ અહીંથી નજીકમાં છે. ત્યાં ગામની બહાર ડુંગર છે તેમાં શુક્રઓ છે તેમાં પ્રતિમાજી છે. આ વાત ઉપર અમારું ધ્યાન

દોરાયું પણ એ સ્થળે જવાનું થશે જ એવું તો કલ્પનામાં નહોતું, પણ ચાતુર્માસ પછી વિચરતા વિચરતા તાસગામ આવ્યા. ત્યાંથી કરાડ જવાનું હતું. રસ્તાના ગામોનાં નામો પૂછતાં માલૂમ પડ્યું કે શ્રીપાલકુંવરના ચરણસ્પર્શથી પવિત્ર બનેલું. કુંડલપુર પણ રસ્તામાં આવે છે. આ જાણીને જોવાની ઉત્સુકતા ખૂબ જ વધી પડી. આ ગામ છોડીને બીજે રસ્તે જઈએ તો ઓછું ચાલવું પડે તેમ હતું છતાં ત્યાં જ જવું એવો નિર્ણય કર્યો. ત્યાંથી નીકળી કુંડલ ગામે આવ્યા. શાસ્ત્રમાં વાંચેલી વાતો તાજી થઈ આવી અમારો હર્ષ વધ્યો. ગામમાં મુકામ કરી બહાર ડુંગર ઉપર જોવા ગયા. ગામથી ડુંગર અર્ધા માઈલ કરતાં ઓછો દૂર હશે. ગામ અને ડુંગર વચ્ચે જે સપાટ સ્થળ છે તેમાં એક રાજવાડાના નામથી અને બીજું પ્રધાનવાડાના નામથી ઓળખાય છે. એક વખત રાજવાડામાં ખોદકામ કરતાં ત્યાંથી સોનેયા નીકળ્યા હતા એમ ત્યાંના લોકોનું કહેવું છે.

ડુંગરના મધ્ય ભાગમાં એક શુક્ર છે જેમાં પાણીનો એક કુંડ છે અને પાર્શ્વનાથ ભગવાનની શ્યામ પ્રતિમા છે અને ડુંગરની ટોચ ઉપર એક મંદિર છે અને ગામમાં એક મંદિર છે તેમાં પણ પાર્શ્વનાથ ભગવાનની શ્યામવર્ણની મોટી અને ભવ્ય પ્રતિમા છે. આ ત્રણે સ્થળોને વહીવટ દિગંબર સમાજ તરફથી નીરાવાળા શેઠ રામચંદ્રભાઈ કરે છે. આ સિવાય ડુંગર ઉપર બીજા દર્શનવાળાના સ્થાપત્યો છે.

આ કુંડલપુર નગરની ઐતિહાસિક બાબત તપાસીએ. શ્રીપાલકુંવર જ્યારે થાણાનગરીમાં

હતા ત્યારે કોઈ સાર્થવાહે કહ્યું કે કુંડલપુર નગરમાં મકરકેતુ રાજ રાજ્ય કરે છે તેને ગુણ-સુંદરી નામની કન્યા છે અને તેણીએ પ્રતિજ્ઞા કરી છે કે કોઈ માણસ મને વીણાવાદનમાં જીતી જાય તેને હું પરણીશ. આ સાંભળીને કુંવરને ત્યાં જવાની ઉત્સુકતા પેદા થઈ. નવપદ્મ ધ્યાન ધર્યું અને વિમલેશ્વર દેવે પ્રત્યક્ષ થઈને હાર આપ્યો અને હારના પ્રભાવથી કુંવર કુંડલપુર ગયા અને વીણાવાદનમાં કુંવરીને જીતીને પરણ્યા.

થાણા નગરીથી કુંડલપુર લગભગ ૨૦૦ માઇલ થાય છે અને ગુજરાતી માપ પ્રમાણે દોઢસો કોસ ગણાય. શ્રીપાલચરિત્ર (પ્રાકૃત)માં સો યોજન લખ્યું છે એ કયા માપના આધારે લખ્યું હશે તે તો જ્ઞાની જાણે.

આ કુંડલપુર આજે નાતું ગામ છે. પુનાથી સધર્ન મરાઠા રેલ્વે લાઈન ઉપર કીરલોસ્કર વાડી સ્ટેશનની નજીકમાં છે. પ્રથમ તો ઔધ-સ્ટેટના તાબામાં હતું પણ હમણાં તો મુંબઈ પ્રાંતની સાથે જોડી દેવામાં આવ્યું છે અને પુનાથી લગભગ ૧૨૫ માઇલ દૂર છે. આ સંબંધી વિશેષ માહિતી મેળવવા માટે જુઓ શ્રીપાલ ચરિત્ર પ્રાકૃત શ્લોક ૭૬૧ થી ૭૬૬.

આ સિવાય દેવદલપત્તનમાં રાજા ધરાપા-ળની પુત્રી શૃંગારસુંદરી અને તેની પાંચ સખી-ઓની સમશ્યા પૂરીને છ કુમારિકાઓની સાથે લગ્ન કરે છે તે સ્થળ પણ આજે (મહારાષ્ટ્ર) કરાડની નજીકમાં પાટણના નામથી ઓળખાતું એક મોટું ગામ છે તે હોવાનો સંભવ છે. જુઓ શ્રીપાલ ચરિત્ર શ્લોક ૮૪૧ થી ૮૭૧.

આ સિવાય કોઢાગપુરમાં પુરંદર રાજાની પુત્રી જયસુંદરીને રાધાવેધને સાધીને પરણે છે તે આજનું કોઢાપુર (ગોળના બજાર તરીકે પ્રસિદ્ધ છે) એ પણ મહારાષ્ટ્રમાં છે. જુઓ શ્રીપાલ ચરિત્ર શ્લોક ૮૭૩ થી ૮૮૨.

આ સિવાય શ્રીપાલ ચરિત્રમાં આવતાં ઘણા સ્થળોની શોધખોળ માટે અમારો પ્રયત્ન ચાલુ છે. ચોક્કસ સ્થળ મળ્યેથી વાચક પાસે રજૂ કરીશું.

આ સ્થળો ઉપર બનાવેા જોતાં શ્રીપાલ ચરિત્ર ઐતિહાસિક ઘટના છે અને સિદ્ધચક્ર ભગવાનનું માહાત્મ્ય તેનાથી સિદ્ધ થાય છે.

મુનિરાજ શ્રી ભુવનવિજયજી.

જીવન અને મૃત્યુ.

‘આત્મા અજર, અમર છે અને એકજ નિત્ય આત્માનાં આ સર્વ શરીર છે, તું આત્મા છે, શરીર નથી’ આવો ઉપદેશ જે જે ધર્મગ્રંથોએ આપ્યો છે, તે તે ગ્રંથોમાં કહેવામાં આવ્યું છે કે જન્મ, જરા, વ્યાધિ, મૃત્યુ વગેરે દુઃખોનું નિરંતર ધ્યાન રાખવું એ જ્ઞાનનું લક્ષણ છે અને એથી ઊલટી ભાવના રાખવી એ અજ્ઞાનનું લક્ષણ છે. સર્વ ધર્મોના સંતોએ પણ સંસારમાંથી વૈરાગ્ય ઉત્પન્ન કરાવવા માટે અવશ્ય આવનારા મૃત્યુના બનાવનો ઘણા મોટા પ્રમાણમાં લાભ ઉઠાવ્યો છે.

‘જાના હૈ નર, જાના હૈ ઘર છોડી, અકૈલા જાના હૈ.’

‘અપને ખાતિર મહલ બનાયા, આપ હી બંકર જંગલ સોયા;

કહત કળીરા સુનો મેરે ગુનિયા, આપ મુએ પીછે હમ ગઈ દુનિયા.’

‘આખિર ચહ તન ખાક મિલેગા, કહા ફિરત મગરૂરીમે ?’

‘અખંડ આનંદ’માંથી ઉકૃત.

પરમ કલ્યાણકારી મંગલ મૂર્તિ પરમાત્મા શ્રી મહાવીર દેવ.

લે. મુનિરાજશ્રી ન્યાયવિજયજી (ત્રિપુટી)

“ કલ્યાણપાદપારામં શ્રુતગંગાહીમાચલં ।

વિશ્વામ્બોજંરવિદેવં વન્દેશ્રીજ્ઞાતનંદનં ” ॥

ભગવાન શ્રી મહાવીરદેવની જન્મ તિથિએ સમસ્ત ભારતવર્ષમાં જન્મકલ્યાણક-જન્મ-જયંતિ ઉજવાય છે. ખાસ કરીને જૈનો કે જેઓ પોતાને ભગવાન મહાવીરના ઉપાસક-ભક્ત માને છે તેઓ તો જરૂર ભગવાન શ્રી મહાવીરદેવનો જન્મ મહોત્સવ ઉજવે છે. આપણે એ પરમાત્માને માત્ર માનવ જ નહિ; મહામાનવ, અતિમાનવ, અરે માનવેન્દ્ર કહીને જ તેમના ગુણગામ ગાઈને જ એસી રહીએ; એટલામાં જ ઇતિશ્રી માનીએ એના કરતાં એ પરમાત્માના ઉત્તમોત્તમ ગુણો જીવનમાં ઉતારીએ અને એ પ્રમાણે જીવન જીવી જીવંત-ધર્મમય બની જઈએ તો તો આપણું જીવન સફળ થઈ જાય-માનવ ભવની યથાર્થ કિમ્મત અ'કાર્ષ જાય.

ઉપર આપેલા શ્લોકમાં ભગવાન શ્રી મહાવીરદેવનું આદર્શ જીવન રજૂ કરવા પ્રયત્ન થયો છે.

મહાપુરુષોનું આખું જીવન પરોપકારમાં જ વ્યતીત થાય છે. જગતના જીવોનું કલ્યાણ એ જ એમનો જીવનમંત્ર હોય છે. એમની પરોપકાર વૃત્તિ એકલી માનવજાતિના જ કલ્યાણની કે પશુઓના જ કલ્યાણની નહિ; કિન્તુ એમની કલ્યાણકારી પરોપકાર વૃત્તિ સંસારના ભૂતમાત્ર-સંસારના સમસ્ત જીવો પ્રતિની હોય છે. સંસારના જીવોનું કેમ હિત થાય, કેમ

ભલું થાય અને એમનું કેમ કલ્યાણ થાય એ જ એમના જીવનનો ઉદ્દેશ હોય છે.

બગીચામાં બગેલાં દરેક વૃક્ષ પ્રતિ બગીચાનો એક સરખો જ પ્રેમ હોય છે. પછી એમાં આમ્રવૃક્ષ હોય કે વટવૃક્ષ હોય, શુભાળ હોય કે ચમ્પો હોય, કેસર હોય કે ચંદન હોય, મોગરો હોય કે માલતી હોય પરંતુ બગીચામાં બગેલ વનરાજી પ્રતિ બગીચાને કદીયે ભેદ-ભાવના નથી બગતી; માટે જ આચાર્ય ભગવંત પ્રભુ શ્રી મહાવીરદેવને કલ્યાણપાદપારામં કલ્યાણરૂપી વૃક્ષોને માટે બગીચા-ઉદ્યાન સરખા કહ્યા. ખરે જ, કવિએ આ કલ્પનામાં કમાલ કરી છે. હજીયે બગીચાના માલિકને-માળીને ભેદભાવ બગે ખરો-હોય ખરો કિન્તુ બગીચાને તો દરેક વૃક્ષ-વનરાજી ઉપર એક જ સરખો પ્રેમભાવ-પ્રમોદભાવ હોય છે. ભગવાનનો પણ નિગોદમાં રહેલા જીવોથી લઈને દેવદેવેન્દ્ર સુધીના સઘળા જીવો પ્રતિ કલ્યાણ ભાવ જ હોય છે. સઘળા જીવોનું કેમ કલ્યાણ થાય-આત્મહિત થાય એ જ ભાવના અને એને જ અનુકૂલ પ્રવૃત્તિ હોય છે. રાજા ને રંક, શત્રુ ને મિત્ર પ્રતિ એમનો પરમ સમભાવ અને પ્રેમ હોય છે.

લોકોત્તર પુરુષોમાં અને લૌકિક પુરુષોમાં આ જ અંતર હોય છે. લોકોત્તર પુરુષોનું વાણી, વર્તન એક જ સરખું હોય છે. એમના વાણી અને વર્તનમાં વૈષમ્ય નથી હોતું; જ્યારે લૌકિક પુરુષો ભલે વિક્કાન હોય, વકતા હોય, મહાન પ્રવચનકાર હોય કે મહાત્મા હોય છતાં એમના



વાણી અને વર્તનમાં વૈષમ્ય દેખાઈ આવે છે. લોકોત્તમ પુરુષોના જીવનના નાના કે મોટા દરેક પ્રસંગો આદર્શ હોય છે; આપણે તેમાંથી સાર ગ્રહણ કરી જીવનમાં ઉતારવા લાયક હોય છે એ પુરુષોત્તમ મહાત્માઓનું જીવન જ પરમ ઉપદેશમય અને જીવન્ત ધર્મરૂપ જ હોય છે; માટે જ એક બીજા કવિએ પણ કહ્યું છે કે—
“પરોપકારાય સતાં વિભૂતયઃ” ઉત્તમ પુરુષોની—સત્ પુરુષોની દરેક વિભૂતિ—દરેક શક્તિ પરોપકાર માટે હોય છે.

ભગવાન મહાવીર દેવના જીવનચરિત્રમાં પણ ઘણા પ્રસંગો એવા સુંદર, એવા મહાન અને એવા ઉત્તમ આદર્શ રૂપ છે કે એમાંથી આપણે ઘણું લઈ શકીએ છીએ, અને જીવનમાં ઉતારી શકીએ છીએ. હું અહીં એમાંથી માત્ર એ ત્રણ પ્રસંગો આપી કલ્યાણમૂર્તિ શ્રી મહાવીર પ્રભુનું ઉપરના શ્લોકમાં વર્ણવેલ કલ્યાણ-વાદપારામં પદ કેવું ગુણનિષ્પન્ન છે તે બતાવીશ.

ભગવાન શ્રી મહાવીરદેવે દીક્ષા લીધી છે. પ્રથમ ચાતુર્માસ માટે તેઓશ્રીના પિતાજીના મિત્ર અને સ્નેહી આશ્રમના કુલપતિના આશ્ર-હથી આશ્રમમાં પધાર્યા છે અને એ કુલપતિએ આપેલી ઘાસની સુંદર કુટિર-ઝુંપડીમાં રહ્યા છે. શ્રીમન્નતુની પૂર્ણાહુતિ થઈ ગઈ છે; વર્ષાઋતુ શરૂ થઈ ગઈ છે. ધરતીમાંથી બાફ નીકળે છે. ઘાસ ઘણો થાય છે અને હજી ઘાસ ઊગ્યું નથી એટલે ગાયો વગેરે પશુઓ આ ઘાસની ઝુંપડીઓ તરફ ઘાસ ખાવા દોડી આવે છે. આશ્રમવાસી તપસ્વીઓ ઘાસ ખાવા ઝુંપડીઓ તરફ દોડી આવતી ગાયોને હાંકી કાઢે છે; મારીને અને ધમકાવીને ગાયોને ઝુંપડી તરફ દૂરકવાય નથી દેતા; જ્યારે એક સુંદર વિશાલ ઝુંપડીમાં એકલવીર મહાત્મા ઊભા ઊભા ધ્યાન-આત્મચિંતવન? પદ્મવ્યંજની વિચારણા કરી રહ્યા છે. બહાર શું બની રહ્યું છે, એની એ સંત-

પુરુષને લગારે પરવા નથી ત્યાં તો એક આશ્રમવાસીએ આવીને કહ્યું—મહાત્માજી! લગાર ધ્યાન રાખો કે આ ગાયો તમારી ઝુંપડીનું ઘાસ ખાઈ જાય છે. પરંતુ આ એકલવીર સંતપુરુષ તો શાંતભાવે મૌન રહી આત્મચિંતવનમાં જ મસ્ત છે. વળી થોડીવાર થઈને બીજા આશ્રમવાસી આવ્યા. અને બોલ્યા—અરે! ઝુંપડીમાં કોણ છે? કોઈ કેમ બોલતું નથી? અરે કોઈ બોલો તો ખરા! કેમ બોલતા નથી? ધીમે રહીને અંદર ડોકિયું કરે છે અને જોતાં જ ચમકી જાય છે. એક સુંદર હાસ્ય ઝરતી વીરપુરુષની આકૃતિ જુવે છે. અરે! આવા મહાકાય, બલિષ્ઠ વીર આમ કેમ ઊભા છે? નથી બોલતા, નથી ચાલતા, નથી ગાયોને હાંકતા કે નથી ઝુંપડી સંભાળતા. એય સંતપુરુષ! ધ્યાન મૂકો. પરમાત્માનું સ્મરણ પછી કરજો. આ ઝુંપડી સંભાળો. ગાયો બધી અહીં આવીને તમારી સુંદર ઝુંપડીનું ઘાસ ખાઈ જાય છે. આટલું કહેવા છતાંય અંદરથી ન અવાજ આવ્યો, ન ઉત્તર મળ્યો કે ન તો ઝુંપડીના રક્ષણ માટે કંઈ પ્રયત્ન દેખાયો.

આખાએ આશ્રમમાં એક જ વાતની ચર્ચા છે. આ મહાત્મા છે કોણ? નથી બોલતા, નથી ચાલતા, નથી ખાવાની તમજા કે નથી દેહના રક્ષણની તમજા. બોલો, શું એમનું ધ્યાન છે?

ત્યાં તો એક આશ્રમવાસી બોલ્યો—અરે ભાઈઓ, એ તો મહાત્મા નહિ, પરમાત્મા છે. તમને ખબર નહિ હોય, તેઓ તો સિદ્ધાર્થ-રાજાના રાજકુમાર છે. રાજપાટ-ધરખાર તજી આત્માને પરમાત્મા બનાવવા, સાધના કરવા સાધુ થયા છે.

ત્યાં તો બીજા આશ્રમવાસી બોલ્યા—મહાનુભાવો, આપણે પણ સંત છીએ, સાધુ છીએ, તપસ્વી છીએ પરંતુ આપણે ખાવાનું, પીવાનું પહેરવાનું, બાંધવાનું બધું જોઈએ છે અને તે



મેળવવા પ્રયત્ન પણ કરીએ છીએ અને આ મહાત્મા તો બસ મહાત્મા જ બની ગયા છે. અરે ! બીજું તો બધું ઠીક પણ એમની પેલી રહેવાની ઝુંપડી પણ નથી સંભાળતા. પછી રહેશે ક્યાં ? ગાયો ઘાસ ખાઈ જશે એટલે એમના આશ્રમમાં વરસાદ, ટાઢ, તડકો અને ચકલાનો વાસ થશે માટે એમની ઝુંપડી સંભાળવાની જરૂર તો છે જ.

બધાય ભેગા મળી આશ્રમના કુલપતિ પાસે જઈ ફરિયાદ કરે છે કે જેમને—જે મહાત્માને આપે આપણા આશ્રમમાં આશ્રય આપ્યો છે તે આશ્રમ સ્થાનને પણ તેઓ સંભાળતા નથી, અરે, અહીંના આપણા ભકતો તો એમને આપણા કરતાં પણ મહાન ત્યાગી, તપસ્વી, સંયમી મહાત્મા માને છે માટે આપને અમારી વિનંતિ છે કે સિદ્ધાર્થનંદન વર્દમાન રાજર્ષિને આપ જઈને સમજાવો કે બીજું બધું તો ઠીક પરંતુ ઝુંપડીનું—દેહરક્ષણના આશ્રમનું જરૂર રક્ષણ કરે.

આ સાંભળી આશ્રમના કુલપતિ રોષે ભરાઈ જે ઝુંપડીમાં મહાત્મા રાજર્ષિ શ્રીવીર વિભુ બિલા છે ત્યાં જઈને કંઈક મીઠી છતાં ઉપાલંબભરી ભાષામાં કહ્યું કે—હે વર્દમાન કુમાર ! પક્ષીઓ પણ પોતાના માળાનું રક્ષણ કરે છે, તો તમે તમારા આશ્રમનું—ઝુંપડીનું કેમ રક્ષણ નથી કરતા ? શું તમે પક્ષીઓથી પણ ગયા. તમે ઝુંપડીનું રક્ષણ કરવામાં સમર્થ હોવા છતાંયે તેના રક્ષણમાં આવો ઉપેક્ષાભાવ રાખો છો તે ઉચિત નથી.

આ સાંભળી ક્ષમાશ્રમણ ક્ષમાસાગર શ્રી

વીર વિભુ ચિંતવે છે. મારા અહીં રહેવાથી આપને અપ્રીતિ થાય છે માટે અહીં રહેતું ઉચિત નથી. આમ ચિંતવી ‘નાપ્રીતિમદ્ ગૃહે વાસો’ વગેરે પ્રતિજ્ઞા કરી એ ઝુંપડી છોડી ભર ચોમાસામાં પણ અન્યત્ર વિહાર કરી ગયા અને સાચા વિહારી બન્યા.

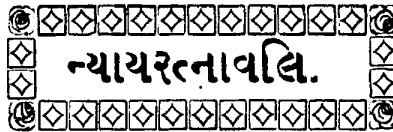
નથી કુલપતિ ઉપર દ્વેષ કે નથી અન્ય આશ્રમવાસીઓ ઉપર દ્વેષ. કરુણાના સાગર એ બધા જીવોનું કલ્યાણ ચિંતવતા વિચરી રહ્યા છે.

: ૨ :

આવા જ બીજા મહાન પ્રસંગોની નોંધ મૂકી આ લેખ સમાપ્ત કરીશ. એ પ્રસંગોનું વિશદ વિવેચન કલ્યાણપાદપારામં તું વિસ્તૃત દર્શન સમયે કરાવીશ.

(૧) શૂલપાણી ચક્ષુને પ્રતિબોધ. (૨) ચંડકૌશિક નાગનો પ્રતિબોધ (૩) સંગમદેવના ધોરાતિધોર ઉપસર્ગો અને એ દેવે મૂકેલા ભીષણ કાલચક્ર પ્રસંગે પણ ભગવાનની અપૂર્વ કલ્યાણ કામના આ પ્રસંગો વધુ સ્થાન અને સમય માગે તેવા છે માટે ભવિષ્ય ઉપર જ મુલતવી રાખું છું.

આપણે ભગવાન શ્રી મહાવીરદેવનું જન્મ-કલ્યાણક બિજવી એમાંથી થોડા થોડા પ્રસંગોનો શાંત ચિત્તે વિચાર કરી જીવનમાં ઉતારવા, વાણી અને વર્તનની એકવાક્યતા સાધવા અને ‘કલ્યાણપાદપારામં’ થવા પ્રયત્ન કરીએ તો આપણો મહોત્સવ બિજવવાનો પ્રયત્ન સફળ થાય. અન્તમાં શિવમસ્તુ સર્વજગતઃ ની ભાવના સાથે વિરમું છું.



(ગતાંક પૃ. ૯૮ થી શરૂ.)

લેખક—મુનિમહારાજ શ્રી દુરન્ધરવિજયજી.

अके चेन्मधु विन्देत्, किमर्थं पर्वतं व्रजेत् ।
इष्टस्यार्थस्य संसिद्धौ को विद्वान् यत्नमाचरेत् ॥

અક્કનો અર્થ ધરનો ખૂણો થાય છે. જો ધરના ખુણામાં જ મધ મળતું હોય તો શામાટે પર્વત ઉપર જવું? અભીષ્ટ-ઇચ્છિત વસ્તુની સિદ્ધિ થયા પછી કોણ બુદ્ધિમાન પ્રવૃત્તિ કરે? આ ન્યાયનો અર્થ છે.

આ ન્યાય એ વસ્તુ સમજાવે છે; એક તો કોઈ પણ કાર્ય અદ્ય આયાસથી સિદ્ધ થતું હોય તેને માટે લાંબો પ્રયત્ન કરવો વ્યર્થ છે. અને બીજું વિદ્વાન્ અને મૂર્ખતાનો આથી વિવેક જણાય છે. વિદ્વાન માણસ એક વાત પતી ગયા પછી તેને ચોળ ચોળ નહિ કરે જ્યારે મૂર્ખ માણસ એકની એક હકીકતને એટલી મમળાવશે કે જેથી સારી હકીકત પણ છેવટે કંટાળાભરી લાગશે.

આમાં પ્રથમ હકીકત પ્રમાણે ધાર્મિક વિષયમાં જોઈએ તો સમજી વર્ગ આન્યાયને સારી રીતે અનુસરે છે. જ્યાંસુધી સ્વદર્શનમાં પોતાને અભિમત વિષયના ખુલાસા મળી જતા હોય ત્યાં સુધી પરદર્શનમાં તેના ખુલાસા માટે સમજી માણસ નહિ બાય. તેથી વિપરીત મૂર્ખ માણસ સ્વધર્મના મધ જેવા મીઠા ને હિતકર અનુષ્ઠાનો અને વચનો છોડી પરધર્મરૂપી પર્વત તરફ દોડી બાય છે. પર્વતમાં મધ મેળવવું જેટલું મુશ્કેલ છે તેટલું કે તે કરતાં અધિક મુશ્કેલ પરદર્શનમાંથી હિત સાધવું એ છે.

બીજી રીતે ડાહ્યો માણસ એક કાર્ય માટે ત્યાં સુધી યત્ન કરશે કે જ્યાં સુધી એ કાર્ય સિદ્ધ નહિં થાય. કાર્યસિદ્ધિ થયા બાદ તે યત્ન ને એ વળગી નહિં રહે. જહ આત્મા જે કાંઈ પ્રવૃત્તિ કે પ્રયત્ન કરતો હશે તેને એવો તો વળગી રહેશે કે તેથી કાર્ય થાય છે કે નહિં- કાર્ય થયું છે કે નહિં તેની કાંઈપણ વિચારણા તે નહિં કરે. એ ઘાંચીના બળદ જેવું છે.

આ ન્યાય તાર્કિક ગ્રંથોમાં એ રીતે વાપરવામાં આવે છે કે કોઈ પણ વિષયની સાબીતી સહેલાઈથી થઈ જતી હોય એક પ્રબળ યુક્તિથી પદાર્થ સિદ્ધ થતો હોય તો તેને માટે લાંબી લાંબી યુક્તિની પરમ્પરા કરવી ઉચિત નથી.

ઘરમાં મધુ છે કે નહિં તેની તપાસ કરો, જો ઘરમાંથી મધુ મળી રહેતું હોય તો પર્વત સુધી જવાની ઇચ્છા ન કરો અને દીર્ઘતાનો ત્યાગ કરો. એ આ ન્યાયથી સમજણ લેવાની છે. વેદાન્ત સૂત્ર ઉપરના શાંકર લાખ્યમાં આ ન્યાયનો ઉપયોગ કરતાં શંકરાચાર્ય લખે છે કે—

केवला चेज्ज्ञानात् पुरुषार्थसिद्धिः स्यात्
किमर्थमनेकापयास-समन्वितानि कर्माणि ते
कुर्युः। अके चेन्मधु विन्देत्, किमर्थं पर्वतं
व्रजेदिति न्यायात् ।

જો કેવળ જ્ઞાનથી પુરુષાર્થની સિદ્ધિ થાય છે તો શામાટે અનેક કષ્ટ યુક્ત કર્મો તેઓ કરે? ‘આકડા ઉપર મધ મળી બય તો શામાટે પર્વત ઉપર બય’ એ ન્યાયે.



સં. મુ. પુણ્યવિજયજી (સર્વજ્ઞપાક્ષિક)

(ગતાંક પૃષ્ઠ ૧૦૧ થી શરૂ.)

ગાઠ મિથ્યાત્વના ઉદયમાં આગમવચન પ્રત્યે રુચિ થતી નથી, અને એથી જ આગમવચન સમ્યક્ રીતિએ પરિણમતું નથી. એ કારણથી અનુષ્ઠાનનું સેવન અવાધથી થાય છે, વિષય-તૃણાનું પ્રાણદય હોય છે, કષાયનું પણ આધિક્ય હોય છે, તાત્ત્વિક ધર્મ પ્રત્યે અરુચિ હોય છે અને સત્સમાગમ હોતો નથી; એથી જ વિપરીત બુદ્ધિ નષ્ટ થતી નથી અને એથી જ આદરાતું અનુષ્ઠાન લાભના સ્થાને જ હાનિકર બની જાય છે. એ જીવોની પરલોક સામે દષ્ટિ હોતી નથી,

કિન્તુ માત્ર આ લોકના જ વિષયસુખ પ્રત્યે દષ્ટિ કેન્દ્રિત થએલી હોય છે; અને એથી જ એવા જીવોને સુખમાં જ સુખની ભ્રમણા થએલી હોય છે અતઃ વાસ્તવિક આન્તરિક સુખના શોધનાથે તેઓને ઈચ્છા પણ પ્રગટતી નથી એટલે આવા અચરમાવર્તી જીવોનું અનુષ્ઠાન હરગીજ લાવા-નુષ્ઠાનના કારણરૂપે બની શકે નહિ. માટે જ એ અનુષ્ઠાન તુરંચ હોઈ અનાદરણીય ગણાય, જ્યારે અપુનર્બંધકાદિ (આદિ શબ્દે માર્ગાભિસુખ, માર્ગપતિત ગ્રહણ કરવા જે અપુનર્બંધકની જ

આ હકીકત શંકરાચાર્યે મુખ્યત્વે મીમાંસક સામે કહી છે. મીમાંસકો ખૂબ કર્મકાંડ કરવાનું કહે છે. વેદાન્તી કર્મકાંડને અન્યથા સિદ્ધ જણાવી જ્ઞાનની પ્રધાનતા સ્થાપન કરે છે. શંકરાચાર્યે આ ન્યાયમાં અક્ષ શબ્દને બદલે અર્ક શબ્દ રાખ્યો છે. અર્કનો અર્થ આકાશ છે. એ જ પ્રમાણે જૈમિનિસૂત્રના શામર-ભાષ્યમાં પણ નીચે પ્રમાણે તેનો ઉપયોગ છે.

તદ્યથા પથિ જાતેડકે મધૂત્સુજ્ય નૈવ પથા મધ્વથિનઃ પર્વતં ન ગચ્છેયુસ્તાદશં દિ તત્ । અપિ ચાહુઃ । અર્કે ચેન્મધુ વિન્દેત, કિમર્થપર્વતં વ્રજેત્ । હૃદ્સ્વાર્થસ્ય સંસિદ્ધૌ, કો વિદ્વાન યત્નમાચરેત્ ।

આ ઉપયોગ વેદાન્તીના પૂર્વપક્ષ તરીકે થયો છે. વાત તો લગભગ ઉપર પ્રમાણે જ છે.

સાંખ્યસૂત્ર ઉપરની અનિરુદ્ધની ટીકામાં, સાંખ્યતત્ત્વકૌમુદીમાં, વાયરપતિમિશ્રે, ન્યાય-વાર્તિક તાત્પર્ય ટીકામાં પણ પ્રસંગે પ્રસંગે આ ન્યાયનો ઉપયોગ કર્યો છે.

તન્ત્રવાર્તિકમાં કુમારિલભટ્ટ કર્મની વહેંચણુ કરીને કર્મ એટલે ક્રિયાનુષ્ઠાન બે પ્રકારના જણાવે છેઃ એક મોટા અને મહાપ્રયત્ન સાધ્ય અને બીજા નાના ને અદ્ય આયાસસાધ્ય. તેમાં એક જ પ્રકારના કાર્યની સિદ્ધિ માટે બે બે ઉપાય હોય ને તેમાં એકમાં વધારે યત્નની આવશ્યકતા હોય અને બીજામાં અદ્ય પ્રયત્નથી સરતું હોય તો અદ્યયત્નમાં પ્રવૃત્તિ થાય. આ રહી તે પંક્તિ—

“યદ્યલ્પાન્મહતશ્ચ કર્મણઃ સમં ફલં જા-
યેત તતોડકેચેન્મધુ વિન્દેતેત્યનેનૈવ ન્યાયેનાલ્પેન
સિદ્ધે મહતિ કશ્ચિત્ પ્રવર્તેત ”

સાથોસાથ આ ન્યાયથી એવી ઊંચી સમ-જણુ લેવાની નથી કે-કોઈપણ કાર્યમાં બળ વાપરવું પડતું હોય, કષ્ટ આવતાં હોય તો તે કાર્ય મૂકી દેવું. બીજો ઉપાય ન હોય તો પૂર્ણ પ્રયત્ન પણ કાર્ય તો કરવું જ.

કાર્યસિદ્ધિને લક્ષ્યમાં રાખી યત્નની ઓછા-વત્તાપણાની વહેંચણુ કરતા આ ન્યાય શિખવે છે.



દશાવિશેષ છે.) ના મિથ્યાત્વની મંદતાના પ્રતાપે અસદ્ગુણનો ત્યાગ થવાથી આચરાતા અનુષ્ઠાનો ભાવાજ્ઞાના કારણરૂપ બનતા હોવાથી તથા નિર્મળ બોધના અભાવમાં વિશિષ્ટ ઉપયોગ નહિ હોવાના કારણે દ્રવ્યરૂપ કહેવાતા છતાં અનુભોદનીય છે, તથા કેમશઃ વિકાસક પણ છે. ભાવાજ્ઞા એટલે સમ્યગ્જ્ઞાનપૂર્વક ભગવાનકથિત અનુષ્ઠાનોના આચરણની શુદ્ધ પરિણતિ; એ પરિણતિપૂર્વક રત્નત્રયીનું વિશુદ્ધ પાલન એ ભાવાજ્ઞાનું પાલન છે. એ પાલન યથાશક્ય હોઈ શકે. કારણ અયથાબલ યા તો શક્તિના અતિરેકથી ક્રિયાભણ આરંભ હાનિકર બને છે, છતાં શક્તિનું પ્રમાદથી ગોપન પણ ન હોવું જોઈએ. એટલે આ રીતિએ શુદ્ધ પરિણતિથી ભાવાજ્ઞાની સન્મુખતાએ પણ જે અનુષ્ઠાનોનું સેવન કરાય તે વિશુદ્ધ ઉપયોગ નહિ હોવાના કારણે દ્રવ્યાનુષ્ઠાનરૂપ ગણાવા છતાં અવશ્ય અનુભોદનીય છે. યદ્યપિ સર્વવિરતિને દ્રવ્યાનુષ્ઠાનની અનુભોદના કેમ હોય? આવો પ્રશ્ન થઈ શકે છે. કારણ સાધુનો અધિકાર માત્ર ભાવસ્તવમાં જ પર્યાપ્ત થયેલો હોય છે, પરંતુ તેનું સમ ધાન એ છે કે-સાધુને સાક્ષાત્ દ્રવ્યસ્તવકરણમાં પ્રવૃત્તિ કરવાનું નિષેધવામાં આવ્યું છે; પરંતુ એના કરાવણ અને અનુભોદનમાં નિષેધ કરવામાં આવ્યો નથી. જે યોગ્ય પ્રજ્ઞાપ્ય હોય તેને જે વિષયનો નિષેધ કરવામાં ન આવ્યો હોય તે વિષયનું સાધુને પણ અનુભોદન હોઈ શકે છે. પરંતુ જે અયોગ્ય હોય તેને ભાવીના લાભાલાભની દૃષ્ટિએ અગર જે નિષેધવામાં ન આવ્યું હોય તો તે અનુભોદનીય બની શકતું નથી. તેથી તેવા અધિકારી જીવનું પણ તથા-વિધ દ્રવ્યાનુષ્ઠાન પણ અનુભોદનીય જ બને છે. આ જ કારણે ‘અરિહંતયેઈયાણું’ સૂત્રમાં સાધુ અને શ્રાવક બંનેને ઉદ્દેશી કાર્યોત્સર્ગકરણમાં વંદનાદિ છ કારણો દર્શાવવામાં આવ્યા

છે. એમાં સાધુને પૂજાસત્કારાદિ કે જે વજ્રાદિ દ્વારા થાય છે, તેના તો સાક્ષાત્કરણનો નિષેધ છે, તો પૂજા આદિ નિમિત્તે કાર્યોત્સર્ગકરણ કેમ સંભવી શકે? એથી જ સાંગિત થાય છે કે સાક્ષાત્કરણનો નિષેધ છતાં બીજા યોગ્ય જીવો દ્વારા કરાવણમાં અને અનુભોદનમાં સાધુએ નિષેધવામાં આવ્યું નથી. એ નિષેધ નહિ હોવાના કારણે જ દ્રવ્યસ્તવની અનુભોદના હોઈ શકે છે; અને એથી જ અપુનર્જન્મકાદિ ભાવાજ્ઞાના કારણભૂત બનતા એવા દ્રવ્યાનુષ્ઠાનની પણ અનુભોદના હોઈ શકે છે. કારણ એ જીવોમાં ધર્મબીજના વપનની યોગ્યતા પ્રગટ થઈ ચૂકી હોય છે. ધર્મનું બીજ ભાવાજ્ઞા પ્રત્યે સદ્ભાવ કિંવા બહુમાન, જે આત્મામાં પ્રગટ થાય તે છે, અથવા તો ભાવાજ્ઞાના કારણભૂત દ્રવ્યાજ્ઞાના પાલનમાં પણ બહુમાન પ્રગટ થાય તે છે.

શ્રી જિનેશ્વરદેવ પ્રત્યે કુશલચિંતાદિ પણ ધર્મના બીજરૂપે વર્ણવવામાં આવ્યા છે; અથવા તો શુદ્ધ ધર્માનુષ્ઠાન અને તેના કર્તા જીવો પ્રત્યે આદર અને બહુમાન પણ ધર્મના બીજ તરીકે વર્ણવવામાં આવ્યા છે, પરંતુ વાસ્તવિકતાએ ભાવાજ્ઞાના કારણરૂપ દ્રવ્યાજ્ઞાના પાલન પ્રત્યે આદર અને બહુમાનભાવ એ જ ધર્મનું વાસ્તવિક બીજ છે.

જેમ અયોગ્ય ભૂમિમાં ક્રિયાભણ બોજનું વપન નિષ્ફળ છે, તેમ અપ્રજ્ઞાંત ચિત્તવાણા પ્રાણીમાં ધર્મબીજનું વપન નિષ્ફળ છે. જ્યાં સુધી મિથ્યાત્વનો પ્રબળ ઉદય હોય ત્યાં સુધી ચિત્ત પ્રસન્ન થતું નથી, શાંત થતું નથી; એથી જ એના મનમાં શાસ્ત્ર પ્રત્યે સદ્ભાવ પ્રગટ થતો નથી; એને એથી જ એ જીવના પૂજા આદિ કાર્યો ફલિભૂત થઈ શકતા નથી; અને સાથે જ અપૂર્ણ રહી જાય છે;

અપ્રજ્ઞાંતમિક જીવના ચિત્તમાં શાસ્ત્રના સદ્ભાવ અર્થે પ્રતિપાદન કરવા મથવું તે એના

શ્રી મહાવીર પ્રભુનું સ્તવન.

સંગ્રાહક : ડૉક્ટર વલ્લભદાસ નેહ્રુસીલાહ-મોરબી.

આ સ્તવનમાં મહાન યોગેશ્વર આનંદધનજીએ અનુભવોદ્ધાસમાં તે અનુભવનો પરમ ઉપકાર ગાયો છે તે અનુભવને મિત્રરૂપે કહ્યો તેણે તે મિત્રધર્મને કેવી રીતે બળવ્યો તેનું શબ્દચિત્ર રજૂ કર્યું છે. તે અનુભવ વચ્ચે અગોચર હોવાથી કહી શકાય એવો નથી પણ તેનો મહિમા કેવા પ્રકારનો છે અને કેટલો મહાન છે તે અહિં વર્ણવ્યું છે. આત્મને અનુભવ એ કાંઈ ભિન્ન સ્વરૂપ નથી. બંને એકજ છે. આત્મા એ જ અનુભવસ્વરૂપ છે તથાપિ કથંચિત્ ભેદ વિવક્ષતાથી અત્ર કથન છે.

ગાથા ૧.

વીર જિનેશ્વર પરમેશ્વર જયો, જગજીવન જિનજીવ.
અનુભવ મિત્રે રે ચિત્તે હિતકરી, દાખ્યું તાસ સ્વરૂપ.
(૧) વીર.

ભાવાર્થ:—તે વીર જિનેશ્વર પરમેશ્વર જય પામો ! કે જે જગતના જીવનરૂપ છે અને જીવો મધ્યે ભૂપ-રાજા છે. જનરાજ છે એવા તે ભગવંતનું સ્વરૂપ અનુભવમિત્રે હિત કરીને મહારા ચિત્તને વિષે દર્શાવ્યું-દેખાડ્યું. અર્થાત્ મારા ચિત્તમાં, ચૈતન્યમાં, આત્મામાં પ્રભુના સ્વરૂપનું દર્શન કરાવી, આત્માનું હિત-કલ્યાણ કરી અરો મિત્રધર્મ બળવ્યો.

ગાથા ૨.

જેહ અગોચર માનસ વચનને, તેહ અતીન્દ્રિય રૂપ.
અનુભવ મિત્રે રે વ્યક્તિ શક્તિ શું, બાખ્યું તાસ સ્વરૂપ.
(૨) વીર.

ભાવાર્થ:—શાસ્ત્રમાં ત્રણ પ્રકારના યોગ કહ્યા છે. (૧) ઇચ્છા યોગ (૨) શાસ્ત્ર યોગ (૩) સામર્થ્ય યોગ-તેમાં ઇચ્છા યોગ અને શાસ્ત્ર યોગની ભૂમિકા

અહિત માટે થાય છે, કારણ અયોગ્ય હોઈ અનધિકાર છે. એથી જ શાસ્ત્ર સદ્ભાવ પ્રતિ-પાદનરૂપ ‘ધર્મબીજ’ એના ચિત્તમાં વાવી શકાય તેમ નથી; છતાં પરીક્ષા વિના ધર્મબીજનું વપન કરવામાં આવે તો એ જીવ ધર્માનુષ્ઠાનનું

વટાવી ગયા પછી સામર્થ્ય યોગથી જ આમળ વધવાનું રહે છે. આત્મ સામર્થ્ય-વિશિષ્ટ આત્માનુભાવ સિવાય બીજું કાંઈ અવલંબન જ્યાં નથી, તે સમર્થ આત્માનુભવના બલથી જ પ્રગતિ થતી જાય છે એવી ત્યાં સ્થિતિ છે એટલે આત્માનુભવરૂપ મિત્ર જ ઠેક પરમપદ પ્રાપ્તિ સુધી અથવા ભક્તિમાર્ગની પરિ-ભાષામાં કહીએ તો પ્રભુના મીલન સુધી આત્માની સંગાથે સહચર રહી મિત્રધર્મ અદા કરે છે. આ પરમ હિતકારી અનુભવ મિત્રના જ ગુણગાન અને પૂ. યોગીશ્વરે સુક્ત કહે ગાયા છે આ અનુભવ “ આ કૈવલ્ય ન મુચ્યતિ ” કૈવલ્ય પ્રાપ્ત થતાં સુધી-ઠેક સુધી સાથે સાથે રહે છે એમ શ્રીમદ્ યશોવિ-જયજી ઉપાધ્યાયે અધ્યાત્મોપનિષદમાં સ્પષ્ટ કહ્યું છે. તે અનુભવે ભગવાનનું સ્વરૂપ દેખાડ્યું તે કેવું છે ! તો કે અતીન્દ્રિય-ઇન્દ્રિયોને અગમ્ય, એવું તે સ્વરૂપ મનને અને વચનને અગોચર છે પણ અનુભવ મિત્રે શક્તિની શક્તિ પ્રમાણે-એટલે કે પોતાનું જેટલું વ્યક્તપણ્ય-પ્રગટપણ્ય છે તે પ્રમાણે તેનું સ્વરૂપ હું આત્માને અંતરંગમાં કહી દેખાડ્યું-ભાવ-ભાષાથી ભાખ્યું કે-હે આનંદધન જે શ્રી ભગવાનનું સ્વરૂપ આવું છે ત્યારે કાંઈ પૂછે કે-હે આનંદધનજી, તમને આજે દર્શન થયું તે કેવું છે તે કહો-તેનો જાણે ઉપાય આપતા હોય તેમ કહે છે.

ગાથા ૩.

નય નિક્ષેપે જે ન જાણીએ, નવિ જીહાં પ્રસારે પ્રમાણ;
શુદ્ધ સ્વરૂપે રે તે બ્રહ્મ દાખવે, કેવળ અનુભવ જાણ.
(૩) વીર.

વિપરીતપણે જ આચરણ કરે; અતઃ એનું અધઃપતન અને સંસારમાં પર્યટન થાય જેના નિમિત્ત તરીકે એ અપરીક્ષ જીવ જ આવેખાય અને એથી જ એ જીવ પણ સંસારમાં બ્રમણ કરનારો બને.

(ચાલુ)



ભાવાર્થ:—તે અતીન્દ્રિય સ્વરૂપ નય નિષ્કેપથી કેવળ અનુભવ સ્થાન છે. કારણ કે જેટલા નય જણાતું નથી તે તેમાં પ્રમાણનો પ્રસર નથી, તેટલા વચનપથ છે અને આ સ્વરૂપ તો વચન અગોચર છે, તો તે અમારે શી રીતે કહેવું? (ચાલુ)

શુદ્ધિપત્રક.

[આ સલા તરફથી પ્રગટ કરવામાં આવેલ શ્રી દ્વાદશારનયચક્રના ખાસ (માહ) અંકમાં પ્રેસના દોષાદિથી જે અશુદ્ધિઓ રહેવા પામી છે તે નીચે મુજબ સુધારીને વાંચવાની અમે વાંચકગણને વિનંતિ કરીએ છીએ. —તંત્રી આ. પ્ર.]

કવર પેજ	પૃ. ૨,	પંક્તિ ૧૫	વિધિનિયમોભયમજ્જવતુષ્ટય ।
"	"	પં. ૨૨	(તુ'ળ-નાભિ)
"	"	પં. ૨૫	ક્ષમાશ્રમણશ્રીએ
"	"	પં. ૨૬	' નયચક્રવાલ '
પૃ.	૧૧૩	પં. ૨૬	તદપદ્ધેત (હ્રવ)
"	૧૧૬	પં. ૨૬	(અનિષ્ટા) દોષનિષ્ટ(ષ્ટ)ત્વાત્
"	૧૨૧	પં. ૧૭	ભીમ અને ધંત
"	૧૨૨	પં. ૧૦	પથ લોકવ્યવહારમાં અમુક
"	૧૨૩	પં. ૧	નિયમવિધિમજ્જારસ્ત્વાદ
"	૧૨૩	પં. ૨૬	વજ્રમેદો
"	૧૨૪	પં. ૨૭	દ્વા (દ્વ)રણં
"	૧૨૪	પં. ૨૮	શૈક્ષકજના
"	૧૨૭	પં. ૩૪	વિક્રમત્
"	૧૨૬	પં. ૧૦	સિદ્ધસેનસૂરિણા ।
"	૧૨૬	પં. ૧૬	સુખં ચ દુઃખં
"	૧૨૬	પં. ૨૭	" "
"	૧૨૬	પં. ૨૬	સંખાયૌ એકં વૃક્ષં
"	૧૩૦	પં. ૧૬	સુખં ચ
"	૧૩૨	પં. ૨૫	શ્લોક ૩]
"	૧૩૪	પં. ૧૬	વન્તં(સિદ્ધ)મિ(તિ)
"	૧૩૫	પં. ૧૧	દિગ્ગણિ:

અમારું નવું પ્રકાશન.

૪ શ્રી દ્વાદશાર નયચક્રસાર-ગ્રંથ (મૂળ ટીકા સાથે)

(યોજનામાં)

તાર્કિક શિરોમણિ, નયચક્રપારંગતવાદિપ્રભાવક આચાર્યશ્રી મહાવાદિ ક્ષમાશ્રમણ વિરચિત મૂળ અને ટીકાના પ્રણેતા સમર્થ તાર્કિક આચાર્યશ્રી સિંહસૂરગણિ ક્ષમાશ્રમણ એકંદરે સ્વપર વાહ્યમય વિષયક પાંડિત્યના ક્ષેત્રમાં ફેવું વિશાલ પ્રભુત્વ ધરાવતા હતા ? તે આ અપૂર્વ ગ્રંથ બતાવે છે; તેમજ આ ગ્રંથના પ્રકાશનથી વિદ્યમાન-અવિદ્યમાન ભારતીય આર્યદાર્શનિક સાહિત્ય અને તેને લગતા ઇતિહાસ ઉપર વિશિષ્ટ પ્રકારે પ્રકાશ પાડતો આ નવનો અઢારહજાર શ્લોક પ્રમાણ અપૂર્વ ગ્રંથ છે. કે જે વિદ્વાનો, સાહિત્યક્ષેત્રમાં રસ ધરાવનાર આમજનતાને પણ રસપ્રદ બનશે. આ માસિકમાં આવતી લેખમાળા અને વિશિષ્ટ સંશોધન અને સંપાદનને લગતો સર્વ વિભાગ શાન્તમૂર્તિ આચાર્ય ભગવાન શ્રી સિદ્ધિસૂરિધરજીના વિદ્વાન શિષ્ય આચાર્યશ્રી વિજયમેઘસૂરીશ્વરજીના મહાનુભાવ શિષ્ય શ્રી ભુવનવિજયજીના વિદ્વાન શિષ્ય મુનિવરશ્રી જગન્નિજયજી મહારાજે આ સભા ઉપર કૃપા કરી તે ભાર સ્વીકારી લીધો છે. આ અંકમાં તેમજ હવે પછીના માસિકમાં તે માટેના લેખો આવે તે વાંચવા જૈન બંધુઓ જહેનોને નમ્ર સુચના છે. જેમ અને તેમ વેળાસર અમારા તરફથી છપાવવાનું કામ શરૂ થશે.

૫ શ્રી શ્રેયાંસનાથ પ્રભુ ચરિત્ર. ૬ શ્રી સુમતિનાથ પ્રભુ ચરિત્ર ભાષાંતરો થાય છે. નં. ૧-૫-૬ માં આર્થિક સહાયતા અપેક્ષા છે.

મહાસતી શ્રી દમયંતી ચરિત્ર. (છપાય છે.)

પૂર્વનો પુણ્યયોગ અને શીલનું માહત્ત્વ સતી શ્રીદમયંતીમાં અસાધારણ હતું એમ આ ચરિત્રને લગતા ધણા ગ્રંથો જોવાથી જણાય છે. મહાસતી દમયંતીનો અધિકાર, દમયંતી ચરિત્ર, દમયંતી પ્રમંથ, નગકથાનક, નળચમ્પુ નળચરિત્ર, નળદમયંતી ચરિત્ર, નળ વિદ્યાસ નાટક, નળાયન મહાકાવ્ય, વગેરે શ્રી જૈનાચાર્યની તેમજ જૈનેતર વિદ્વાનોની કૃતિમાં જોવામાં આવે છે. તેમજ ત્રિષષ્ટિશ્લોકાપુરુષ ચરિત્ર, વસુદેવહિંડી, પાંડવચરિત્ર, કુમારપાળ પ્રતિબોધ, સંઘપતિચરિત્ર, વગેરે ગ્રંથોમાં પણ સંક્ષિપ્તમાં પણ વૃત્તાંત છે; તે સર્વેના કરતા શ્રી નલાયન મહાકાવ્ય ગ્રંથ જોના રચયિતા વિદ્વાન પૂર્વાચાર્ય શ્રી માણિક્યદેવસૂરિની કૃતિ સંસ્કૃત ભાષામાં સં. ૧૪૬૪ની સાલમાં બનાવેલ ૪૦૫૦ શ્લોક પ્રમાણમાં છે તે કૃતિ સુંદર, રસિક અને વિસ્તારપૂર્વક અધિકારવાળી છે, તેનો શુદ્ધ અને સરળ ભાષામાં અનુવાદ કરાવી અમારા તરફથી પ્રકાશનનું કાર્ય શરૂ કરેલ છે. આ ગ્રંથમાં અન્ય રચને લખેને સતી દમયંતીનો પૂર્વ અને પછીના ભવનું સંક્ષિપ્ત વર્ણન આપવામાં આવશે. આ અનુપમ રચનામાં મહાસતી દમયંતી અસાધારણ શીલ મહાત્મ્યના પ્રભાવવડેના ચમત્કારિક અનેક પ્રસંગો, વર્ણનો આપેલ છે, સાથે નળરાગ પ્રત્યે અપૂર્વ પતીભક્તિ, સતી દમયંતી સાસરે સીધાવતાં માઆપે આપેલી સોનેરી શિખામણો, જુગારથી થતી ખાનાખરાખી, ધૂત જનની ધૂનતા, પ્રતિજ્ઞાપાલન, દમયંતીના ધર્મો, રાજ્યનીતિ, વન નિવાસના વખતે, આવતા સુખ દુઃખો વખતે ધીરજ, શાંતિ અને અનુભવ મેળવવાની ભાવભરીત નોંધ, તેમજ પુણ્યશ્લોક નળરાગના પૂર્વના અસાધારણ મ્હોટા પુણ્યબંધના યોગે તેજ ભવમાં તેમના માહત્ત્વ, મહિમા, તેમના નામ સ્મરણથી મનુષ્યોને થતા લાભો વગેરેનું અદ્ભુત પકન પાકન કરવા જેવું વર્ણન આચાર્ય મહારાજે આ ગ્રંથમાં આપ્યું છે. ખીજ અંતર્ગત સુબોધક કથાઓ પણ આપવામાં આવેલી છે. જૈન નરરાત્ન પરમ ધર્મ શ્રદ્ધાળુ, ઉદાર નરવીર શ્રીયુત્ત મણિલાલ વનમાળીદાસે પોતાના

Reg. No. B. 314

પ્રિય બહેન ધર્મપ્રેમી સદ્ગત સૂરજ બહેનના સ્મરણથી સિરીઝ તરીકે પ્રસિદ્ધ કરવા પોતે જ એક સારી રકમ સભાને સુકૃતની મળેલી લક્ષ્મીનું જૈન સાહિત્ય સેવા માટે આપી મનુષ્ય જન્મનું સાર્થક કરેલ છે.

૧ શ્રી પાર્શ્વનાથ પ્રભુ ચરિત્ર. (છપાય છે.)

શ્રીમાન્ દેવભદ્રાચાર્યકૃત ૧૧૦૦૦ હજાર શ્લોકપ્રમાણ, પ્રાકૃત ભાષામાં બારમા સૈકામાં રચેલો તેનું આ ભાષાંતર છપાય છે. આ ચરિત્ર ગ્રંથકર્તા આચાર્ય મહારાજની વિદ્વત્પૂર્ણ સુંદર, અનુપમ, અલૌકિક રચના છે. આટલો મોટો શ્રી પાર્શ્વનાથ ચરિત્ર ગ્રંથ બીજો નથી. તેમ આવી મહત્વપૂર્ણ ચરિત્ર રચના બાગ્યેજ બીજા ગ્રંથમાં હશે. પ્રભુના ભવોના વિસ્તૃત વર્ણન સાથે, પ્રભુના દશ ગણધરોના પૂર્વભવોના ચરિત્રો સાથે આપવામાં આવેલ છે. સાથે અનેક અંતર્ગત કથાઓ અને ઘણા જાણવા યોગ્ય વિવિધ વિષયો પણ આપેલાં છે. ગ્રંથ છપાય છે. આ એક અપૂર્વ કૃતિ છે. ૬૫ ફોર્મ સાડા પાંચસેંદ પૃષ્ઠ, અને આકર્ષક અનેક રંગીન ચિત્રો, મજાસુત બાઇન્ડીંગવડે તૈયાર કરવામાં આવશે.

છપાય છે.

૨ કથારત્નકોષ ગ્રંથ—શ્રીમાન્ દેવભદ્રાચાર્ય મહારાજે (સંવત ૧૧૫૮ માં પ્રાકૃત ભાષામાં રચેલો છે, જેમાં સમ્યક્ત્વ આદિ તેત્રીશ સામાન્ય ગુણો અને પાંચ અણુવ્રત આદિ વિશેષ ગુણોને લગતી ૫૦ વિષયો સાથે તેની મૌલિક, સુંદર પઠનપાઠન કરવા જેવી કથાઓ વાચકોની રસવૃત્તિ આપો ગ્રંથ વાંચતા નિરસ ન કરે તેવી સુંદર રચના આચાર્ય મહારાજે કરી છે. આ ગ્રંથમાં આવેલ ગુણોનું સ્વરૂપ, તેનું વિવેચન, તેને લગતા ગુણદોષો, લાભ-હાનિનું નિરૂપણ આચાર્ય મહારાજે એવી સુંદર પદ્ધતિ-સંકલનાથી કર્યું છે કે જેથી આ ગ્રંથની અનુપમ, અમૂલ્ય અપૂર્વ રચના અનેલ હોવાથી તે અપૂર્વ સાહિત્ય ગ્રંથ ગણાય છે. આ સુંદર ગ્રંથ મૂળ અમોઘ પ્રસિદ્ધ કર્યો છે, જેની મૂળ કિંમત રૂ. ૮-૮-૦ છે. જેનું આ સરલ શુદ્ધ ભાષાંતર પણ સાક્ષરવર્ગ મુનિરાજ શ્રી પુણ્યવિજયજી મહારાજની દેખરેખ નીચે થયેલ છે. તે ગ્રંથના પાના શુભારે પાંચસેંદ ઉપરાંત થશે.

દેવસી-રાઘ (બે) પ્રતિક્રમણાદિ મૂળ સૂત્રો.

સૂત્રોની સંક્ષિપ્ત સમજ સાથે.

હાલ અમારા તરફથી ઉપરોક્ત દેવસી-રાઘ પ્રતિક્રમણ સૂત્રની બુક પ્રગટ કરવામાં આવી છે. નિરંતરની શ્રાવક-શ્રાવિકા માટેની આ આવશ્યક ક્રિયા હોવાથી આવી સખ્ત મોંઘવારી હોવા છતાં અમારા ઉપર ઘણી માગણી આવવાથી ઉંચા કાગળો ઉપર સુંદર મોટા ગુજરાતી ટાઇપમાં છપાવી પ્રસિદ્ધ કરેલ છે. કિંમત માત્ર રૂ. ૦-૧૦-૦ દશ આના પોરટેજ બુકું.

જૈન કન્યાશાળા, પાઠશાળાઓએ આ લાભ સત્વર લેવાની જરૂર છે. સામટી નકલ લેનાર ધાર્મિક સંસ્થાને યોગ્ય કમીશન આપવામાં આવશે.

મુદ્રક : શાહ ગુલાબચંદ લલ્લુભાઈ : શ્રી મહોદય પ્રિન્ટિંગ પ્રેસ : દાણાપીઠ-ભાવનગર.